

“At fremme samarbejdet i en splittet verden”

Den 18. januar 2023 (EIRNS) – Det er overskriften, som CGTN har placeret på en 14 minutter lang video-kommentar af Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, der blev lagt ud den 18. januar både på news.cgtn.com og på CGTN's YouTube-kanal, som har næsten 3 millioner abonnenter verden over.

I sine bemærkninger udtalte Zepp-LaRouche følgende:

“Selv om det er meget vanskeligt at forudsige det nøjagtige tidspunkt, hvor den systemiske krise i det neoliberale system vil nå til vejs ende, kan det ikke udelukkes, at beslutningen om at foretage en fuldstændig reorganisering af det internationale finanssystem kunne trænge sig på dagsordenen i dette år 2023.” Hun fortsatte: “Jeg tror derfor, at det er meget muligt, at finanskrisen i løbet af 2023 kommer til at blusse endnu mere dramatisk op, og at det vil være det rette tidspunkt til at sætte kombinationen af det Globale Sikkerhedsinitiativ og det Globale Udviklingsinitiativ [foreslået af Kinas præsident Xi Jinping] på den internationale dagsorden.”

Ugens begivenheder bidrager til at fremhæve, hvor presserende det øjeblik er, som Zepp-LaRouche beskriver. World Economic Forum har været samlet hele ugen i Davos i Schweiz for at udstede bankernes marchordre om udplyndring og krig til Vestens finansielle og politiske etablissement. Et af deres centrale budskaber er behovet for at forsyne Ukraine med samtlige tunge våben og anden støtte, der er nødvendig for at sikre en evig NATO-ledet kødhakker-krig mod Rusland – uanset omkostningerne for Ukraine og hele Europa og uanset den voldsomt stigende fare for at udløse en atomkrig.

Ukraines præsident Zelenskij talte til mødet via video, og hans kone samt amerikanske kongresmedlemmer og repræsentanter for Biden-administrationen var personligt til stede for at slå et slag for alle de våben, man kunne skaffe. Tillige sendte den 99-årige Henry Kissinger en video med en opfordring om at sende flere våben til Ukraine, og at Ukraine på sigt formelt bliver optaget i NATO.

Fredag den 20. januar, den dag WEF afsluttes, har det nyligt udvidede Global NATO til hensigt at fastsætte de fornødne betingelser for den næste fase af deres aggression mod Rusland og Kina på det tredje møde i Ukraines forsvars kontaktgruppe på luftbasen Ramstein i Tyskland. Her vil forsvarsledere fra næsten 50 lande samles for at modtage deres retningslinjer fra London og Washington. Et kritisk spørgsmål er, om den tyske regering endelig vil give helt efter for Londons og Washingtons krav om at sende sofistikerede tunge våben til Ukraine. Kievs borgmester, Vitali Klitschko – en sværvægtsbokser af profession – er håbefuld. Han sagde til AFP, at “jeg håber, at det [Ramstein-mødet] vil blive meget godt for Ukraine. Uofficielt oplever jeg meget gode og positive signaler.”

Rusland forbereder sig militært og arbejder samtidig på at organisere alternativer til det kollapsende vestlige finanssystem. Forsvarsminister Shoigu bekendtgjorde i går planer om at øge størrelsen af Ruslands stående hær fra 1,15 millioner til 1,5 millioner. Udenrigsminister Sergey Lavrov meddelte på en pressekonference i dag, at Rusland er ved at opbygge økonomiske alliancer med “lande [der] er ved at blive udviklet økonomisk... Se på Kina og Indien (vores strategiske partnere), Tyrkiet, Brasilien, Argentina, Egypten, mange lande på det afrikanske kontinent. Der er potentialet for udvikling ... enormt. Nye centre for økonomisk vækst er ved at blive dannet.” Lavrov tilføjede: “Inden for rammerne af vores kontakter gennem SCO, BRICS, CIS, EAEU, i samarbejde med sammenslutningerne i Asien, Afrika og Latinamerika, forsøger

vi på alle mulige måder at opbygge nye former for gensidig forståelse...".

Zepp-LaRouches CGTN-kommentar, som i sin helhed er tilgængelig i Dokumentationen, indeholdt en detaljeret programmatisk køreplan for, hvordan man kan opbygge sådanne "nye former for samspil", en ny international udviklings- og sikkerhedsarkitektur. Schiller Instituttets grundlægger konkluderede ved at understrege behovet for et afgørende paradigmeskift:

"Der er behov for en stor vision om, hvordan der kan fremlægges en løsning, som imødegår samtlige store problemer samtidigt... Jeg mener, at vi er nået til et punkt i menneskehedens historie, hvor vi virkelig må tage den internationale orden af relationer mellem nationerne alvorligt, og overveje hvordan vi kan organisere dem på en sådan måde, at vi kan leve som en selvstyrende art, der er begavet med kreativ fornuft."

Link til
video: <https://news.cgtn.com/news/2023-01-18/WEF-2023-Fostering-cooperation-in-a-fragmented-world-1gHl9T2Q2Q0/index.html>

**Schiller Instituttets
konference, 4. februar kl 16
eller senere.**

Fornuftens tidsalder eller

menneskehedens tilintetgørelse? Nu med opdateret program! Se også 2. panel her.

Panel 2:

Den 17. januar 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttet offentliggjorde i dag invitationen til en international (online) konference den 4. februar:

The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?

Schiller Instituttets konference

Den 4. februar 2023

To paneler, live kl. 16-19 og kl. 20-23 dansk tid eller senere.

Vi befinder os midt i en epokegørende forandring, men meget forskellig fra den som den tyske kansler Scholz har omtalt. Vi befinder os i slutningen af den koloniale undertrykkelses æra. Landene i det Globale Syd kræver nu deres medfødte ret til udvikling.

Den gamle orden, som hverken overholder regler eller er i orden, forsøger at forhindre en ændring af status quo, som beskytter milliardærernes rettigheder, men ignorerer de milliarder af mennesker, der lider under armodet.

Der er nu et forsøg på at etablere et Globalt NATO gennem et sammenkoblet netværk af militære traktater, NATO-EU-aftalen, AUKUS (Australien-UK- US-partnerskabet), den britisk-japanske "aftale om gensidig tilgængelighed", som mere og mere ligner en march mod et globalt opgør med Rusland og Kina, hvis

fremgang ses som en eksistentiel trussel. Ifølge folk som Evan Ellis, der er USA's War College's førende ekspert i forholdet mellem Latinamerika og Kina, vil der senest i år 2027 opstå en uundgåelig krig mod Kina om Taiwan, og denne krig vil have global karakter. Ellis hævder derfor, at de latinamerikanske lande ikke kan tillades at samarbejde med Kina, fordi de mange infrastrukturprojekter i regionen vil blive udnyttet af Kina i den forventede globale konflikt som "mellemliggende stationeringsbaser" for angreb på USA's forsyning af fødevarer og vigtige mineraler eller måske direkte "mod USA's kerneland".

Det burde stå klart for ethvert fornuftigt menneske at: Den globale krig vil blive en atomkrig, og det vil medføre civilisationens afslutning. Så det er fuldstændig vanvittigt at planlægge en sådan. Og at nægte landene i det Globale Syd adgang til samarbejde med BRI ("Bælte- og Vej-Initiativet"), som for første gang indgyder håb til udviklingssektoren om at overvinde fattigdom og underudvikling, er decideret ondskabsfuldt.

Det er derfor mere presserende end nogensinde før at samle de fredelige kræfter i alle verdens lande, som forstår, at vi er nødt til at skifte til et nyt paradigme i internationale forbindelser. Vi er absolut nødsaget til at overvinde geopolitikken, som førte til to verdenskrige i det 20. århundrede. Vi må gennemføre en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresser for hvert enkelt land på planeten – en lektie, vi burde have lært af den Westfalske Fred – og vi må indse, at der ikke kan være fred uden udvikling.

Vi må drøfte de principper, som menneskehedens fremtidige orden kan bygges på, så vi kan blive i stand til at forvalte vores samfund. Den fremtidige verdensorden bør garantere liv og kreativt afsæt for alle mennesker på planeten og skal derfor gøre op med sult, fattigdom og underudvikling. Vi er nødt til at udtænke og skabe institutioner, der kan realisere

disse mål. Der findes mange nyttige historiske referencepunkter for opbygningen af en ny orden, f.eks. FDR's oprindelige intentioner med Bretton Woods-systemet, der skulle øge levestandarden markant i landene i det Globale Syd, såvel som FN-pagten. Der er forslagene fra Kina om GSI, det Globale Sikkerhedsinitiativ, og GDI, det Globale Udviklingsinitiativ.

Vi er helt klart nået til en korsvej i menneskehedens historie, hvor vi enten udsletter os selv i en global atomkrig, eller også indser vi vores potentiale som den eneste hidtil kendte kreative art i universet og derfor søger en løsning, der overvinder de nuværende konflikter ved at etablere et højere niveau af fornuft. Et godt eksempel på denne tankegang blev skænket verden af Nikolaus af Cusa med hans "Coincidentia Oppositorum", Modsætningernes Sammenfald, som går ud fra en forståelse af, at den Ene har en højere magt end de Mange. Dette er grunden til, at Pave Frans' tilbud om at stille Vatikanets lokaliteter til rådighed for omgående fredsforhandlinger uden forhandsbetingelser mellem Rusland og Ukraine må støttes.

Det er på høje tid, at vi bringer den politiske, økonomiske og sociale orden på jorden i overensstemmelse med universets sande fysiske love, hvilket også vil give anledning til en ubegrænset optimisme med hensyn til den kreative lovmæssighed, der ligger til grund for skabelsen. Hvis vi ændrer vores tankegang på dette område, kan vi forme vores fremtid i en grad, som kun få mennesker i dag har en anelse om. Vi kan snart anvende kernefusionskraft kommercielt og løse energiknapheden; vi kan samarbejde om at gøre Afrika til fremtidens lovende kontinent; vi kan samarbejde om international rumforskning og -rejser; vi kan forøge levealderen ved at opdage helbredelsesmetoder for mange sygdomme, og vi kan skabe en ny kulturel renæssance for at fejre vores arts kreativitet, for blot at nævne nogle få af de mange vidunderlige ting, som vi vil kunne udrette.

For at drøfte disse forskellige muligheder, der byder sig til

på dette brydningspunkt i historien, opfordres du til at deltage i vor forestående konference!

Nedenstående er et foreløbigt program for Schiller Instituttets konference "The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?", der finder sted den 4. februar.

Panel 1: How Nuclear World War III Can Be Avoided

Saturday, 10:00 am EST; 4:00 pm CET

Music

Moderator: Dennis Speed, The Schiller Institute

Helga Zepp-LaRouche (Germany), Founder, The Schiller Institute: "How to Avoid Nuclear War: The Nature of Man"

H. E. Donald Ramotar (Guyana), former President of Guyana: "Russia/Ukraine and its Importance for the Global South"

Amb. Chas Freeman (United States), former Ambassador to Saudi Arabia, former Deputy Chief of Mission to China: "We Must Change America to Avert War"

Dr. Jur. Wolfgang Bittner (Germany), Jurist, Author: "We Are in War Mode"

Sam Pitroda (U.S./India), Telecom and IT Innovator; "Potential for Peace in a Hyperconnected World"

Diane Sare (United States), candidate for U.S. Senate (New York); **Nick Brana** (United States), National Chairman, People's Party; **Angela McArdle** (United States), Chairwoman, Libertarian National Committee: "Can Americans Put Aside Their Divisions to Stop Nuclear War?"

Religious Leaders (United States)

Question and Answer Session

Panel 2: The Name of Peace: A New Security and Economic Development Architecture

Saturday, February 4, 2023, 2:00 pm EST; 8:00 pm CET

Moderator: Dennis Small, The Schiller Institute and Executive Intelligence Review (EIR)

Jacques Cheminade (France), President of Solidarité et Progrès party, former Presidential candidate: “LaRouche’s Design for the New Paradigm”

Shakeel Ahmad Ramay (Pakistan), CEO, Asian Institute of Eco-Civilization Research and Development: “Sustainable Peace through Inclusive Development: A Case Study of GDI and GSI”

Prof. Liu Haifang (China), Beijing University: “EU-China-Africa Relations and the New Architecture”

Dr. Fred M’membe, (Zambia), President of the Socialist Party of Zambia; former editor, Zambia Post; former Presidential candidate

Elison Karuhanga (Uganda), Attorney; Expert in Energy Law; former State Attorney, Directorate of Civil Litigation, Attorney General’s Chambers.

Prof. Yoro Diallo, (Mali/China), Executive Director, Center for Francophone Studies, Director, African Museum, Institute of African Studies, Zhejiang Normal University, China: “Sino-Africa Cooperation: Building a Community of Peace and Shared Development”

Marcelo Muñoz (Spain), Founder and President Emeritus of Cátedra China think tank, “If Europe Decouples from China, It Will Sink into Poverty”

Julio De Vido (Argentina), former Minister of Planning and Public Investment, former member of Congress: “BRICS-Plus: Bringing the Belt and Road Initiative into the Americas”

Pedro Pinho (Brazil), President, Association of Petrobras Engineers (AEPET): “Brazil Must Back its BRICS Partners to End the Unipolar World Order”

Celeste Sáenz de Miera (Mexico), Secretary General, Mexico Journalists Club

Question and Answer Session

Tilmelding: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230204

Foto: Pixabay, CC0

Kina reagerer skarpt på møderne mellem USA og Japan

Den 16. jan. 2023 (EIRNS) – Når man anmodede Kina om at svare på to spørgsmål, det første var den “fælles erklæring fra den amerikanske og japanske sikkerhedsrådgivende komité (‘2+2’)” under USA’s og Japans forsvars- og udenrigsministre, om “Kinas igangværende og accelererende udvidelse af sit atomarsenal”, var udenrigsministeriets talsmand, Wang Wenbin, direkte: “Kina er fast besluttet på at føre en defensiv atomstrategi. Vi har overholdt vores løfte om ‘afståelse fra første anvendelse’ af atomvåben til enhver tid og under alle omstændigheder og betingelsesløst, ikke at anvende eller true med at anvende atomvåben mod ikke-kernevåbenstater eller atomvåbenfri zoner. Kina er den eneste af de fem atomvåbenstater, der har fremsat disse løfter.... Så længe et land ikke anvender atomvåben mod Kina, har det intet at frygte med hensyn til at blive truet af Kinas atomvåben. Dette er den mest meningsfulde gennemsigthed, et land kan tilbyde.”

Wang havde yderligere kommentarer om Japan i forbindelse med den fælles erklæring fra præsident Biden og premierminister Kishida: "Japans militaristiske fortid, der er præget af ødelæggende angrebskrige og brutale forbrydelser mod menneskeheden, har bragt ubeskrivelig lidelse over dette område og andre steder. I stedet for at drage seriøse erfaringer fra sin fortid har Japan udvist en farlig tendens til at opruste igen, med kraftige forøgelse af de årlige forsvarsudgifter for 11. år i træk og konstante justeringer af sin forsvarspolitik med henblik på en militær fremdrift. For at retfærdiggøre sin aggressive militære opbygning har Japan fejlagtigt opildnet de regionale spændinger. Det forsøger tilmed at inddrage NATO i Asien og Stillehavsområdet. Alt dette får folk til at spekulere på, om Japan er ved at løsrive sig fra efterkrigstidens fredelige udvikling og frygte den voksende fare for, at historien gentager sig. Vores budskab til Japan: Enhver, der forsøger at risikere og sætte sikkerheden og stabiliteten i Asien-Stillehavsområdet på spil, vil blive forkastet og trængt tilbage af lande i hele regionen.

"USA prædiker den såkaldte 'regelbaserede orden'", fortsatte han, "men er uovertruffen, når det kommer til at underminere disse internationale regler og vilkår. Fra uberettiget invasion af andre lande, til vilkårlige, ensidige sanktioner, fra store restancer til FN's løbende budget til bevidst at forhindre udnævnelsen af nye dommere til WTO's appelinstans, fra tvangsdiplomati til at sammensætte ekskluderende blokke, gennem demonstration af magt i Asien og Stillehavet ved at indsætte krigsskibe og militærfly til at åbne Pandoras æske med hensyn til spredning af atomvåben, beviser kendsgerningerne gang på gang, at USA i virkeligheden er ligeglad med regler og orden. De bekymrer sig kun om én ting – nemlig at fastholde USA's overherredømme. Enhver eksisterende regel, der står i vejen for USA's interesser, vil blive ignoreret, erstattet eller endog smidt ud af vinduet, selv om den er foreslået og udarbejdet af USA selv."

(https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/xwfw_665399/s2510_665401/2511_665403/202301/t20230116_11009085.html)

Foto: Karolina Grabowska, Pexels, CC0

Schiller Instituttets konference: Ær Martin Luther King, afvikl det “internationale attentatbureau

Ikke korrekturlæst.

Den 14. jan. -Sponsoreret af Schiller Instituttet, en online konference med titlen “Genopliv JFK og Martin Luther King Jr.’s sande mission”: Stop NATO’s World War and Dismantmant the ‘International Assassination Bureau’”, præsenterede forskellige facetter af den proces, der begyndte i det 19. århundrede og nåede et crescendo af vold i perioden efter afslutningen af Anden Verdenskrig. Et internationalt oligarki, der stod over for en trussel mod sin magt som følge af fremkomsten af faktiske og potentielle suveræne stater, gennemførte en “spændingsstrategi” for at skræmme politiske ledere rundt om i verden til underkastelse.

Konferencen blev åbnet med et kort uddrag af Lyndon LaRouches tale den 19. januar. 2004 i Talladega, Alabama, om Dr. Martin Luther King Jr.’s udødelighed. Derefter gav Harley Schlanger, næstformand for Schiller Institute U.S.A. og tidligere national talsmand for Lyndon LaRouche, et kortfattet og stærkt

resumé af det aktuelle strategiske billede, hvilket dannede rammen om de næste fire timers taler og diskussioner. Schlanger advarede om, at vi er oppe imod en angloamerikansk tilgang til "udenrigspolitik gennem krigsførelse". Derefter fulgte en grundig gennemgang af de mekanismer, der er blevet brugt til at undertrykke politiske ledere og bevægelser, som har tilbudt et alternativ til denne fordærvede politik.

Denne proces blev analyseret fra forskellige perspektiver, der gik tilbage til det 19. århundrede. Dr. Clifford A. Kiracofe, formand for Washington Institute for Peace and Development og tidligere højtstående fagligt medlem af det amerikanske senatsudvalg for udenrigsanliggender, beskrev den synarkistiske bevægelses fremkomst i denne periode, idet "synarkisme" selv defineres som anarkismens modsætning. Han karakteriserede den som et internationalt broderskab af finansfolk og industrialister, en "oververden", der placerede sig selv over suveræne nationalstater, men samarbejdede med den organiserede kriminalitets "underverden". Denne tendens gik ind for et "kontrolleret samfund" som beskrevet i George Orwells 1984 og var central for de intellektuelle netværk, som gav anledning til fascismen. Efter Anden Verdenskrig reorganiserede disse netværk sig selv, og deres arvinger mødes i næste uge på den årlige konference i Davos i Schweiz, World Economic Forum, som Kiracofe kaldte en "konsensuskabende mekanisme for de globale eliter". Som Schlanger påpegede i diskussionsperioden, spillede disse netværk en central rolle i udformningen af de anglo-amerikanske efterretningstjenester efter krigen.

De forskellige elementer i disse overnationale eliter, der blev konfronteret med den dobbelte fare fra anti-koloniale bevægelser i den tredje verden og nationale ledere, der forsøgte at hævde deres nationers suverænitet, samarbejdede for at danne et "mordbureau". Som Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche bemærkede, er det, der fulgte, blevet kaldt en "spændingsstrategi", der havde til

formål at indgyde frygt til de politiske ledere, så de ikke ville overveje tanken om en afgang fra det system, der var domineret af City of London-Wall Street.

Der fandt en bølge af mord sted, der begyndte i 1960'erne med mordet i 1961 på den congolesiske premierminister Patrice Lumumba. Lumumbas betydning blev udviklet af journalisten Norbert Mbu-Mputu fra Den Demokratiske Republik Congo, forfatter til *L'Autre Lumumba. Peuple du Congo: Histoire, résistances, assassinats et victoire sur le front de la Guerre froide*. Han henviste til andre afrikanske ledere, som blev mål for attentater, herunder Kwame Nkrumah, Laurent Kabila og Thomas Sankara. I løbet af diskussionsperioden tilføjede Schlanger navnet Muammar Qaddafi til denne liste.

Mordet på Lumumba blev i 1962 fulgt op af mordet på den italienske leder Enrico Mattei, der var medlem af parlamentet og administrator af den nationale brændselsfond (ENI, italiensk for "Ente Nazionale Idrocarburi"). Den italienske EIR-journalist Claudio Celani gennemgik de seneste beviser for, at Matteis død i et flystyrt var et mord, i modsætning til den oprindelige statslige konklusion, og beskrev motivet: Mattei havde undermineret oliekartellet "De syv søstres" dominans og havde tilbudt reel udviklingsbistand til de olieproducerende lande i det globale syd foruden gunstigere vilkår (en 25-75%-ordning for deling af overskuddet i modsætning til den 50%-50%-aftale, som de syv søstre foretrak). Celani fortsatte med at analysere andre episoder af "spændingsstrategien" i Italien, som f.eks. kidnapningen og mordet på den tidligere premierminister Aldo Moro i 1978.

Et år efter mordet på Enrico Mattei fulgte mordet på den amerikanske præsident John F. Kennedy, efterfulgt af mordet på Malcolm X, Martin Luther King og Robert Kennedy. LaRouche-organisationens leder Dennis Speed tog et grundigt kig på disse begivenheder. (JFK-mordet har været i nyhederne for nylig på grund af Bidens beslutning om at afklassificere nogle af de relevante dokumenter som krævet ved lov, men fortsat at

tilbageholde andre). Speed gennemgik noget af det, der er kendt om de forskellige komponenter i "mordbureauet", herunder Clay Shaws og Permindex' (Permanent Industrial Expositions) rolle og den seneste tilføjelse til dette apparat, det ukrainske Center for Bekæmpelse af Desinformation (CCD). Sidstnævnte har udarbejdet den berygtede online-hitliste, som har været rettet mod flere af dagens konferencierer.

Speed udviklede også betydningen af Dr. Martin Luther King Jr., hvis nationale helligdag vi fejrer i denne weekend. Han afspillede uddrag af Lyndon LaRouches tale på Martin Luther King-dagen i Talladega, Alabama, i 2004, hvor LaRouche beskrev King som en "Guds mand", der bevidst accepterede de fulde implikationer af denne farlige rolle.

Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker, whistleblower og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), tilføjede yderligere indsigt vedrørende King og andre ledere af borgerrettighedsbevægelsen, navnlig James Lawson. Han citerede Fannie Lou Hamer for at sige: "Nogle gange virker det som om, at det at sige sandheden i dag er at løbe risikoen for at blive dræbt. Men hvis jeg falder, så falder jeg fem fod og fire tommer fremad i kampen for frihed."

Helga Zepp-LaRouche fremlagde en intensiv analyse af "spændingsstrategien" ved hjælp af eksemplerne i Tyskland med mordet på Deutsche Bank-formand Alfred Herrhausen og Treuhand-administrator Detlev Rohwedder i henholdsvis 1989 og 1991. Begge var ansvarlige for den økonomiske politik under den tyske genforening. Hun sagde, at disse mord skabte et klima af frygt i Tyskland, og at dette forklarer, hvorfor de tyske ledere i dag omfavner en krigspolitik, der er så direkte i modstrid med deres nations interesser. Hun rapporterede, at oberst L. Fletcher Prouty – den tidligere chef for specialoperationer for de fælles stabschefer under præsident John F. Kennedy (og den virkelige "Mr. X" i Oliver Stones "JFK"-film) – havde fortalt repræsentanter for LaRouche-organisationen, at Herrhausen blev dræbt, fordi han ville

præsentere en alternativ vej til den vej, som de angloamerikanske eliter ønskede for verden efter Comecon, og at hans drab var lige så vigtigt som mordet på JFK. Hun sagde, at Herrhausens voksende støtte til gældslettelse i den tredje verden var "den kardinalsynd, som ville koste ham livet", og at hans død sendte et budskab til den daværende tyske kansler Helmut Kohl: "Vov ikke at gå ind for et suverænt program".

Radio-talkshowvært og politisk analytiker Garland Nixon tilføjede sin indsigt og beskrev, hvordan U.S.S.S.R. efter Anden Verdenskrig hævdede sit herredømme over nationerne i Østeuropa gennem Rådet for Gensidig Økonomisk Bistand (Comecon). NATO gjorde det samme, men havde brug for illusionen om national uafhængighed, suverænitet og demokrati. Krigen i Ukraine har fjernet denne illusion, har "løftet sløret". De transatlantiske eliter har et syn på borgerne, der ikke er anderledes end den måde, prins Harry betragtede sine afghanske ofre på, gennem sigtekornet på sit helikopterskyts – de betragtes ikke som mennesker. Disse eliter føler nu, at de er nødt til at kvæle uenighed i medierne og de sociale medier; men det er et grundlag for optimisme, for det viser, at de er bange. "Det amerikanske imperium er i krig med moderniteten", sagde Nixon. "Det er som whack-a-mole... USA er også i krig med sig selv."

Jacques Cheminade, Schiller Instituttets stiftende medlem og leder og tidligere præsidentkandidat for partiet Solidarité et Progrès i Frankrig, foretog en omfattende gennemgang af oligarkiets forsøg på at styre efterkrigstidens verden. Han undersøgte teorien om, at topmødet i Paris i 1960 mellem USA, Sovjetunionen, Det Forenede Kongerige og Frankrig blev saboteret med vilje af efterretningstjenesterne, som muligvis lækkede oplysninger til USSR, der gjorde det muligt for dem at opdage og nedskyde U-2-højdeovervågningsflyet. Han sagde, at disse efterretningstjenester fungerede som en integreret del af det militærindustrielle kompleks (MIC), som præsident Dwight Eisenhower havde advaret om i sin afskedstale.

(Paneldeltager Ray McGovern har efterfølgende udvidet dette begreb til MICIMATT, Military-Industrial-Counter-Intelligence-Media-Academia-Think Tank-komplekset). Cheminade opsummerede betydningen af de mange politiske mord i efterkrigstiden og sagde, at sporet af mord "tydeligvis ikke var en tilfældighed", men en aktion mod "nationalstaternes princip". Han beskrev det mislykkede attentatforsøg på den franske præsident Charles de Gaulle, som blev udført af OAS (Secret Army Organization på engelsk), en anden tentakel af mordbureauet. Cheminade konkluderede med at sige, at "de Gaulle og Kennedy, trods deres fejl, var giganter" sammenlignet med vore nuværende statsoverhoveder.

Den velkendte politiske konsulent, kampagnerådgiver og Trump-trofast Roger Stone kom med sine egne betragtninger om et bredt spektrum af emner, herunder den nylige afsløring i Politico af en båndoptaget samtale mellem præsident Richard Nixon og den daværende CIA-direktør Richard Helms, hvor Nixon forsøger at få indflydelse under Watergate-skandalen ved at true med at afsløre, hvem der rent faktisk havde dræbt John Kennedy. Ifølge Stone var flere af Watergate-indbrudstyvene stadig på CIA's lønningsliste, og nogle havde været til stede på Daley Plaza på tidspunktet for JFK-mordet.

Under diskussionsafsnittet blev mordbureauets betydning opsummeret på forskellige måder. Claudio Celani sagde, at der er en rød tråd, der går mellem sagerne med Mattei, Moro, King, JFK og andre: Disse personer havde alle en politik, der var i konflikt med oligarkiet. Helga Zepp-LaRouche sagde, at mordene havde til formål at skabe en "aura af terror... Hvis man myrder nogle få mennesker, så vil de andre måske blive bange og opføre sig ordentligt." Clifford Kiracofe tilføjede, at globalisternes mål er at forhindre USA i at have gode forbindelser med Rusland og Kina.

Der blev sendt mange spørgsmål ind via internettet. Et spørgsmål af særlig interesse var, om der var en sammenhæng mellem det nylige mord på den tidligere japanske

premierminister Shinzo Abe og den efterfølgende bekendtgørelse af Japans remilitarisering.

Ved konferencens afslutning løftede Helga Zepp-LaRouche konferencen ved at henvise til ideerne fra instituttets navnebror, Friedrich Schiller. Hun sagde, at vores modstandere, oligarkerne og racisterne, er som de forkrøblede planter i Schillers metafor, fordi de er følelsesmæssigt uudviklede. Sand lykke kommer ikke af at have milliarder af dollars, kaviar og Porscher, men af kreativitet, af kærlighed, af at bidrage til menneskeheden – “Hvad man hader, mister man, hvad man elsker, vinder man”.

Luftbasen i Ramstein skal være vært for et globalt NATO-planlægningsmøde om tredje verdenskrig

Den 15. januar 2023 (EIRNS) – Fredag den 20. januar træder det globale NATO-apparat, der allerede har bragt verden på randen af en atomkrig, sammen på luftbasen i Ramstein i Tyskland for at drøfte, hvordan de kan komme videre med deres planer om at føre en to-plus-fronts krig mod Rusland og Kina. De benævner sig selv “Ukraine Defense Contact Group”, og dette vil være deres tredje møde siden deres indledende møde den 26. april 2022, som åbnede sluserne for en massiv opbygning af NATO-våben og aktiviteter, der er indsat mod Rusland i Ukraine.

Nu har City of London og Wall Streets finansielle etablissement beordret åbningen af en yderligere front i denne krig, idet EU og Japan i sidste uge meddelte, at de reelt

havde tilsluttet sig NATO. Efter et møde med præsident Joe Biden i Det Hvide Hus fredag den 13. januar, holdt den japanske premierminister, Kishida Fumio, en tale på Johns Hopkins University i Baltimore, hvor han uddybede sine planer om at omdanne Japans forsvarsstyrker fra et "skjold" til et "spyd" og at indsætte disse for at bistå NATO med at "inddæmme" både Rusland og Kina.

Se på Ukraine, hvis man vil forstå hvad det betyder.

Igennem de ni måneder siden det første Ramstein-møde er det af USA's udenrigsministerie finansierede "Center for Countering Disinformation of Ukraine" blevet indsat for at true, terrorisere og i nogle tilfælde angive navne til Ukraines SBU og Myrotvoretts lejermordere til at myrde politiske modstandere i håb om at terrorisere alle modstandere til tavshed – i det mindste indtil den strategiske terning er kastet.

Det har ikke fungeret, som de havde håbet. Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet slog alarm internationalt og advarede om faren for fremadstormende atomar krigsførelse – på trods af at Zepp-LaRouche har stået helt øverst på CCD's hitliste, siden den blev offentliggjort første gang den 14. juli 2022. Dette lederskab har været med til at indgyde andre mod, i mange lande rundt om i verden.

Nu har et amerikansk kongresmedlem endelig udvist modet til at stå frem og kalde tingene ved deres rette navn. Repræsentant Paul Gosar (R-AZ) sendte i weekenden en e-mail til sin liste af tilhængere, hvori han bramfrit fastslog følgende: "Ukraine har en stor militærstyrke bestående af nazister, der har svoret troskab over for Hitlerismen", og "Zelinskyj er ikke en legitim præsident". Han blev indsat via et CIA-ledet kup i 2014 under Obama-regimets og agitatorens Victoria Nulands kriminelle handlinger, ved hjælp af George Soros' penge og skattemidler."

Gosar truede derefter med at stoppe den massive militære og

øvrige bistand til Ukraine, alt imens amerikanske byer og folk synker dybere og dybere ned i depression: "Denne slyngelstat fortjener ikke en eneste øre fra os."

Korrekt: Det er en god start. Men hvad er vejen ud af denne dødeligste af alle kriser?

Det fyldestgørende svar kan findes ved at studere hele rækken af de 14 internationale konferencer, som Schiller Instituttet har gennemført i løbet af det sidste år, herunder det seneste symposium den 14. januar: "Genopliv JFK's og Martin Luther King Jr.'s sande mission – Stop NATO's verdenskrig, opløs 'Det internationale snigmordsbureau'." Helga Zepp-LaRouche afsluttede sin indledende tale ved dette arrangement med følgende betragtning:

"Grunden til at vi er nødt til at tænke tilbage på denne periode [under diskussion], og ligeledes erindre hvad FDR sagde, at vi ikke har andet at frygte end frygten selv, er, at vi lige nu står på randen af atomkrig. Men vi kunne også stå på tærsklen til en helt ny økonomisk verdensorden, hvor mange lande i det Globale Syd allerede nu fører en politik i Mahatma Gandhis, de alliancefrie Landes bevægelses og Martin Luther Kings tradition for ikke-vold og for et win-win samarbejde mellem suveræne stater. Jeg mener, at hvis vi ønsker at ære mindet om folk som Mahatma Gandhi, der også blev dræbt; om folk, der har kæmpet for en ny økonomisk verdensorden, der fjerner fattigdommen i udviklingslandene, som [den myrdede tyske bankdirektør Alfred] Herrhausen havde til hensigt at gøre, og som min afdøde mand [Lyndon LaRouche] helt sikkert var den mest fremtrædende kæmper i for sin levetid; så bør vi virkelig tage ved lære af dette, og gøre alt hvad vi formår for at etablere en retfærdig, ny økonomisk verdensorden."

Foto: Stanislav Kondratiev, Pexels CC0

Stemte du for den nuværende krig mod Rusland og den efterfølgende krig mod Kina? Hvem gav NATO og EU tilladelse til at organisere tredje verdenskrig?

Jan. 12, 2023 (EIRNS) – Stemte du for den nuværende krig mod Rusland og den efterfølgende krig mod Kina? Hvem gav NATO og EU tilladelse til at organisere tredje verdenskrig?

BEGIVENHED: Genopliv Dr. Martin Luther Kings sande mission: Stop NATO's verdenskrig og afmonter det internationale attentatbureau.

DATO: Lørdag den 14. januar

TID: Kl. 16

Uanset hvad du eventuelt har fået at vide, mener Rusland, muligvis den nu førende atomare våbenmagt i verden, at det bekriger USA, Storbritannien og NATO i en stedfortræderkrig, en krig, som kun tåbelige, uvidende mennesker i "Vesten" omtaler som "krigen mellem Ukraine og Rusland". I betragtning af, at USA på et år har sendt våben og materiel for 112 milliarder dollars til Ukraine, et beløb der er større end hele Ruslands årlige militærbudget, og at al anden militær, logistisk og finansiel støtte fra NATO er kommet oveni, forekommer denne antagelse mere end berettiget.

Med Japans og Storbritanniens indgåelse af den gensidige aftale om tilgængelighed i denne uge, der fremhæves som den mest betydningsfulde militæraftale mellem disse to lande siden 1902, og tilsvarende aftaler i USA ved de amerikansk-japanske "to plus to"-forhandlinger, er scenen nu sat for en konflikt med Kina, der skal påbegyndes så hurtigt som muligt, som den næste udvidelse af "Global NATO". De "gamle, onde drømme", der blev begravet af FDR og de allierede – som omfattede Rusland – i 1945, er ved at genopstå. Er Global NATO et nyt "Allgemeine SS" med atomvåben?

Hvem giver tilladelse til disse krige, der føres i USA's og Europas befolkningers navn? Eftersom disse befolkninger bliver forarmet, ikke beriget, af krigene, hvad er da deres egentlige formål? Lederen af det russiske Sikkerhedsråd, Nikolaj Patrusjev, kaldte i et interview den 10. januar med den russiske ugeavis Argumenti i Fakti, den ukrainske stedfortræderkrig for et "dække for et konglomerat af store selskaber, der regerer landet og forsøger at dominere verden... De amerikanske myndigheder, der er allierede med storkapitalen, tjener de transnationale selskabers interesser, herunder det militærindustrielle kompleks. Det Hvide Hus' selvhævdende politik, NATO's uhæmmede aggressivitet, fremkomsten af AUKUS-militærblokken (Australien/Storbritannien/USA) og andre – er ligeledes en konsekvens af virksomhedernes indflydelse", erklærede Patrusjev.

Uden en tillidsfuld atmosfære mellem modstandere, hvad enten de er indbildte eller reelle, i en verden domineret af den ultimative, endegyldige atomare krigsførelse – en klippe, hvis kant vi kommer stadig tættere på – kunne blot én enkelt fejltagelse være tilstrækkelig til at vælte menneskeheden ud over afgrunden. Vi vil ikke kunne omgøre denne fejl, når først den er begået. Den stadigt stigende risiko for, at en atomkrig kunne blive udløst på grund af en fejlvurdering eller på grund af en enkeltpersons, en nations eller endog et "konglomerats"

galskab eller tåbelighed, betyder, at et ekstraordinært lederskab af højeste format – et betroet og troværdigt lederskab – må blive tilgængeligt for at rådføre sig blandt nationer, som ellers er indstillet på at føre krig.

Patrushev uddybede: "Midt i de grundlæggende forandringer i verden har selskaberne ét mål – at bevare systemet med global udbytning. Det ledes af en elite af forretningsmænd, som ikke er tilknyttet nogen stater. Under denne står de såkaldte udviklede lande og den "gyldne milliard". Og længere nede befinder resten af menneskeheden sig, som foragteligt omtales 'Den tredje Verden'."

Befolkningsreduktion, herunder den dramatiske reduktion af den potentielle befolkningstæthed i hele regioner på Jorden, har utvivlsomt været resultatet af krigene i Irak, Afghanistan, Syrien, Libyen og forskellige områder i Afrika i de sidste 30 år eller mere. Det er indlysende, at Storbritanniens afdøde prins Phillip samt andre medlemmer af institutioner tilknyttet den britiske kongefamilie i forskellige dokumenter og formater gennem årene har foreslået, at det var hensigtsmæssigt, at Jordens befolkning ikke overstiger 1-2 milliarder mennesker. At fremme denne politik ville imidlertid i sig selv føre til en atomkrig, længe før denne politik blev gennemført.

"Stater og folkeslag er nødsaget til at forhandle om deres fremtid og skæbne, og for at gøre dette, har de behov for at lytte til ord fra internationale ledere og referencer, såsom paven, intellektuelle og lokale aktører, civilsamfundet, diplomater og alle fredsaktører", har en person anbefalet. I denne uge optræder Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af det internationale Schiller-institut, på tre forskellige symposier med to formål: for det første som led i en international oplysningskampagne, der har til formål at foreslå en løsning, der kan vende udviklingen fra en ellers uundgåelig krig med "artsudryddelse", og for det andet for at etablere en højere global freds- og udviklingsarkitektur, der ikke blot giver mulighed for permanent menneskelig

overlevelse, men også for varig velstand.

Zepp-LaRouche berettede, at på hendes tirsdagssymposium på Schiller Instituttet: "Først og fremmest diskuterede vi konsekvenserne af [den tidligere tyske kansler Angela] Merkels løgn, enten at hun løj i begyndelsen, i den periode, hvor de lod som om de stadig forsøgte at gennemføre Minsk-aftalen; eller at hun lyver nu og siger, at hun aldrig mente det, og at det hele udelukkende var for at skaffe tid til, at Ukraine kunne genopbygge eller iværksætte oprustningen. Så vi diskuterede dette, og i den forbindelse gjorde jeg opmærksom på, at vi som følge af dette og mange andre aspekter nu befinder os på et ekstremt farligt stadie, fordi russerne har mistet al tillid til Vesten, om at man kan forhandle. Zelinskyj ønsker naturligvis heller ikke at forhandle, og angiveligt forefindes der endog en lov, som forbyder ukrainerne at forhandle, så længe Putin er ved magten. Under alle omstændigheder fremkom der mange argumenter, også fra Scott Ritter, fra den franske general Delawarde (pensioneret), fra den franske oberst Corvez (pensioneret), om at tiden til forhandlinger i bund og grund ikke er til stede, og at russerne vil fremtvinge en militær løsning på slagmarken. Og de var af den opfattelse, at Rusland er i stand til at vinde denne kamp.

"Jeg gjorde opmærksom på, at i betragtning af at NATO påstår, at Rusland absolut ikke kan vinde, at Ukraine nødvendigvis må vinde, at dette indebærer for mange farer, og at vi afgjort er nødsaget til at iværksætte en international mobilisering for at imødekomme tilbuddet fra pave Frans, der tilbød Vatikanet som mødested for ubetingede forhandlinger mellem Ukraine og Rusland." (Du kan se hele Helga Zepp-LaRouches præsentation og den omtalte konference her <https://schillerinstitute.com/blog/2023/01/06/live-conference-what-about-international-law-mrs-merkel/>).

På grund af sin indsats er Helga Zepp-LaRouche i seks måneder blevet sat øverst på en "dræberliste", der er udstedt af det

ukrainske Center for Countering Disinformation (CCD). Denne liste er imidlertid ikke et produkt af Ukraine, men af det "internationale attentatkontor", som, i hvert fald siden mordet på præsident John F. Kennedy, har elimineret eller neutraliseret personer, herunder Enrico Mattei og Aldo Moro fra Italien, Patrice Lumumba fra Congo, Malcolm X, Robert Kennedy og Martin Luther King fra USA, Jurgen Ponto, Hans-Martin Schleyer, Albert Herrhausen og Detlev Rohwedder fra Tyskland. Dette apparat gennemførte over 30 attentatforsøg mod den franske præsident Charles de Gaulle. Dette apparat forsøger nu at intimidere enhver, der har den moralske styrke til at påpege uretfærdigheden i den "globale NATO"-plan for tredje verdenskrig mod Kina, Rusland og enhver, der ikke anses for at være medlem af "anglosfæren".

Derfor bør dette "bureau" for snigmord og intimidering nu ikke blot afsløres, men også afvikles. Nationernes fortsatte eksistens, og måske selve planeten, kunne afhænge af det. Det kræver blot, at man hidkalder den sande ånd af frihed og uafhængighed, som Dr. Martin Luther King eksemplificerede, idet han så på menneskeheden "fra bjergtoppen, for at gå væk fra krig ved at gå væk fra frygt".

På lørdag deltager Ray McGovern, Garland Nixon, Cliff Kiracofe, Helga Zepp-LaRouche og andre i Schiller Instituttets symposium "Resurrect the True Mission of Dr. Martin Luther King": Stop NATO's Worldwar and Dismantle "JFK International Assassination Bureau", lørdag den 14. januar kl. 16:00.

Foto: Ünsal Demirbaş, Pexels, CC0

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche EU og Japan tilslutter sig NATO; atomkrig er lige rykket meget tættere på dit dørtrin

Den 11. januar 2023 (EIRNS) – “Hvem har givet EU og NATO tilladelse til at danne en alliance for at etablere et globalt NATO-diktatur?” forespurgte Helga Zepp-LaRouche i sin ugentlige webcast i dag. “Vælgerne i de pågældende lande er ikke blevet spurgt om det; der har ikke været nogen offentlig debat; jeg tror ikke, at nogen parlamenter er blevet adspurgt,” hævdede hun skarpt. Og alligevel har denne beslutning forværret en allerede glohed strategisk situation, der når som helst kan udvikle sig til en atomar konfrontation mod Rusland og Kina.

Zepp-LaRouche henviste til den “fælles erklæring om EU-NATO-samarbejde”, der blev udsendt den 10. januar, hvori der blev bekendtgjort et “strategisk partnerskab mellem NATO og EU”, der er centreret om en tæt koordinering af deres provokatoriske kampagner mod “russisk aggression” og “Kinas voksende selvhævdelse”. Alle 27 EU-medlemsstater blev instrueret om, at de, om de vil det eller ej, uanset om de også er medlemmer af NATO eller ej, skal sikre “den størst mulige inddragelse ... med [NATO] Alliancen i organisationens initiativer”.

I dag indledte USA og Japan desuden deres 2+2-møder i Washington mellem deres forsvars- og udenrigsministre, som vil blive fulgt op af et møde mellem premierminister Fumio Kishida

og præsident Joe Biden i Det Hvide Hus den 13. januar. På dette møde vil de to lande ifølge Washington Post bekendtgøre "en uddybning af de to landes strategiske alliance", herunder at forsyne en 18.000 mand stor styrke fra det amerikanske marinekorps i Okinawa "med avancerede kapaciteter, såsom missiler, der kan affyres mod kinesiske skibe i tilfælde af en Taiwan-konflikt". En unavngiven højtstående embedsmand i administrationen efterlod ingen tvivl om rækkevidden af den radikale optrapning: "Dette handler om, at Japan i realiteten skal tilpasse sig til USA, i mange henseender som en NATO-allieret." En anden bifaldt: "Dette er et af de mest betydningsfulde fremskridt i USA's styrkeposition i regionen i mindst et årti."

Washington Post-artiklen er også meget klar og tydelig omkring, hvordan dette kan føre til en direkte militær konfrontation mellem USA og Kina: "Japan og Kina har også været involveret i en langvarig territorial strid om Senkaku-øerne i det Østkinesiske Hav nordøst for Taiwan, hvor en optrapning kunne trække USA – som har lovet at forsvare Japan i henhold til en sikkerhedsaftale – ind i en konflikt med Kina."

Modellen for Global NATO's planlagte krigsførelse mod Kina er Ukraine – som generalløjtnant James Bierman, øverstbefalende general for den tredje flådes ekspeditionsstyrke (III MEF) og for Marine Forces Japan, ærligt indrømmede i et interview med Financial Times den 8. januar. I begyndelsen af 2014 "gik vi seriøst i gang med at forberede os på en fremtidig konflikt: uddannelse af ukrainerne, klargøring af forsyninger, identifikation af steder, hvorfra vi kunne yde støtte og opretholde operationer", sagde han. "Vi kalder dette arrangement for "skuepladsen". Og vi er i gang med at etablere "skuepladser" i Japan, på Filippinerne og andre steder."

Bierman gjorde det også krystalklart, hvem der ville sætte det første slag ind: "Når vi står over for den kinesiske modstander, hvem er det så, der har startpistolen og har

mulighed for potentielt at indlede fjendtligheder...”

For at opsummere: USA har opildnet til en strategisk konfrontation mod Rusland i Ukraine med et beløb på langt over 100 milliarder dollars (og stigende) i militærudgifter, der er havnet i de dybe lommer hos virksomheder i det militærindustrielle kompleks som Raytheon og Lockheed Martin – mens amerikanerne bliver flået af inflationen, fattigdommen er stigende, og grundlæggende infrastruktur kollapser overalt. Og USA og NATO er nu ved at lancere yderligere en asiatisk front i en angrebskrig, der skal krydse Kinas røde linje omkring Taiwan-spørgsmålet!

“Vi må kræve, at krigen stoppes, fordi den risikerer at komme ud af kontrol” og udvikle sig til en fuldstændig atomkrig, advarede Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, i sin webcast. “Hvis det kommer til atomkrig, hvis der blot bruges ét våben, er det civilisationens tilintetgørelse. De fleste mennesker i dag, især den yngre generation, har ingen anelse om, hvad en atomkrig ville indebære. Hele den menneskelige race ville blive udslettet. Ingen ville være i live til overhovedet at undersøge, hvorfor det skete!”

Zepp-LaRouche understregede, at de omfattende konsekvenser af en sådan atomkrig må erkendes af folk som udgangspunkt for enhver seriøs diskussion om strategi. “Jeg mener, at man er nødt til at starte med det, for atomkrig skal undgås for enhver pris.... Medmindre man gør netop dette krystalklart, befinder man sig ikke i den virkelige verden”. Hun opfordrede indtrængende til, at millioner, hvis ikke milliarder, af mennesker verden over burde se den detaljerede dokumentation af atomkrigens beskaffenhed, som den amerikanske atomkrigsspecialist Steven Starr har udgivet. (<https://youtu.be/X0zlyfhz7hk>)

“Vi bør absolut mobilisere os internationalt”, fortsatte hun, “for at tage imod opfordringen fra pave Frans, der har tilbudt

Vatikanet som mødested for forhandlinger mellem Ukraine og Rusland, uden nogen forhåndsbetingelser. Vi er nødt til at have et internationalt pres indefra især USA og Europa” for at standse den vanvittige kamp mod atomkrig. “Og så må vi meget hurtigt gå over til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til samtlige lande på klodens interesser.”

“Enten formår vi at foretage dette spring, dette skift,” konkluderede hun, “eller også er menneskehedens skæbne tvivlsom.”

Zepp-LaRouche redegjorde for karakteren af dette nødvendige skift i den afsluttende del af sine bemærkninger til Schiller Instituttets forum den 10. januar, “What About International Law, Mrs. Merkel?”: (<https://youtu.be/Go0sZ0B0i2Q>)

“Hvis vi skal finde en udvej på dette sene tidspunkt, sekunder før midnat, så må der skabes en bred, overvældende opmærksomhed verden over med krav om, at der findes en diplomatisk løsning. Pave Frans’ tilbud om Vatikanets lokaler til ubetingede forhandlinger er den bedste mulighed; andre mæglingsforslag, såsom dem fra præsident Lula og andre stater i det Globale Syd samt præsident Erdoğan’s bestræbelser, må samles omkring Vatikanets initiativ. Jeg vil derfor bede jer alle om at underskrive vores åbne brev fra de latinamerikanske parlamentarikers initiativ til paven... [<https://schillerinstitute.com/blog/2023/01/05/open-letter-to-pope-francis-from-political-and-social-leaders-support-call-for-immediate-peace-negotiations/>]

“Vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som omfatter alle staters interesser, herunder Ukraine, Rusland, Kina og alle andre nationer. Med henblik herpå har jeg fremlagt ti principper til rådighed for drøftelserne, som jeg beder jer alle om at læse og diskutere. Grundtanken i dem er, at vi som mennesker udgør den kreative art i universet og derfor er i stand til at finde det højere

niveau af fornuft, hvor ethvert problem kan løses.”

Russiske embedsmænd: Vesten er i mindretal og frygter samarbejdet mellem Rusland og Asien

Den 10. jan. 2023 (EIRNS) – Lederen af det Russiske Sikkerhedsråd, Nikolay Patrushev, og den russiske Viceudenrigsminister, Andrey Rudenko, gav udtryk for deres synspunkter om, at et voksende flertal i verden efterhånden afviser det regelbaserede internationale system, der er påtvunget af Vesten, og nu efterstræber at samarbejde med andre nationer gennem de nye, fremvoksende strukturer som BRICS, ASEAN og SCO.

I en kommentar til den vestlige neoliberale politiske fiasko med hensyn til at sikre samarbejde mellem nationer udtalte Nikolay Patrushev den 10. januar til Argumenti i Fakti (aif.ru):

“Der forefindes strukturer, som er designet til at påvirke denne situation i hensigtsmæssig retning. Det er FN og FN’s Sikkerhedsråd”, bemærkede Patrushev. Han fortsatte med at fremføre, at efter hans mening “bliver sådanne sammenslutninger som SCO, BRICS, ASEAN og tilsvarende i stigende grad populære”, rapporterede TASS.

“Vesten er imidlertid ikke interesseret i effektiviteten af deres virke. De angelsaksiske lande forsøger som besatte at presse verdenssamfundet til at antage, at disse institutioner

har haft deres tid, og at de bør efterleve deres (angelsaksernes –red.) opfundne regler”, sagde Patrushev. Han erklærede, at de der er uenige med Vestens herredømme “bliver stemplet som ‘slyngelstater’, ‘terroristlande’ eller stater, der udgør en trussel mod den nationale sikkerhed....

“Samtidig bemærker de vestlige lande ikke, at de efterhånden er i mindretal, fordi verden allerede er blevet træt af den strategi med magt og trusler, som de anvender”, understregede Patrushev.

I sideløbende kommentarer anførte Andrey Rudenko, at det stigende samarbejde mellem Rusland og de asiatiske nationer, som tiltrækkes af disse nye strukturer, er et “mareridt” for Vesten. Rudenko sagde til Izvestia, ligeledes den 10. januar:

“Det vigtigste politiske og økonomiske mareridt for Vesten inden for rammerne af dets strategiske antirussiske linje – uanset om den gennemføres på baggrund af den særlige militære operation eller udspringer af andre dybereliggende motiver – er vores dynamisk spirende relationer med Asien”, rapporterede TASS.

Rudenko tilføjede, at den moderne verden ikke ønskede at “følge de spilleregler, som Vesten har pålagt”. “Positivt orienterede lande har ikke travlt med at melde sig ind i nye lukkede ‘koalitioner af ligesindede’, at kaste ressourcer i blokordninger, at nære Washingtons og dets allieredes geopolitiske og geoøkonomiske ambitioner”, sagde diplomaten og bemærkede, at de asiatiske lande var styret af principper om nationernes velfærd og velstand, og ikke geopolitisk rivalisering.

Foto: Pixabay, CC0

Hvor er vi "henne", og hvad stiller vi op med det?

Den 9. januar 2023 (EIRNS) – Det internationale Schiller Institut og LaRouche-bevægelsen i mange lande rundt om i verden iværksætter en kampagne i løbet af de kommende seks uger for at katalysere en international massebevægelse, der omfatter både det såkaldte Vesten og det Globale Syd, med kravet om at der straks indledes ubetingede forhandlinger for at løse den ukrainsk-russiske konflikt, før vi alle bliver sprængt i luften af en atomkrig. Denne fælles fortløbende mobilisering i løbet af de næste seks uger vil blive målrettet gennem en række konferencer, der drøfter de ideer, der er nødvendige for at skabe en "verdensrevolution" for fred og udvikling, og som vil være optakt til en dag med internationale demonstrationer mod krig den 19. februar.

NATO-landene insisterer på, at der ikke kan indledes fredsforhandlinger, medmindre Rusland er blevet besejret på slagmarken. Den vanvittige mentalitet hos den nuværende ukrainske ledelse, som NATO benytter for at opnå dette, kom til udtryk i det chokerende interview, som Ukraines ambassadør i London, Vadym Pyrstaiko, gav til Newsweek for to dage siden, hvori han præsenterer Ukraines mission som værende at ødelægge Rusland, om nødvendigt på bekostning af nationen og dens befolkning. Vi "mister folk til højre og venstre", erkendte han, og antallet af militærfolk, civile og hele byer, der er gået tabt, er "enormt". Men, insisterede han, vi er NATO's bedste chance for at besejre Rusland, for "der er ikke mange nationer i verden, der ville tillade sig at ofre så mange liv, territorier og årtiers udvikling med det formål at besejre ærkefjenden".

Dette er vanvittigt. Nu er der behov for en folkelig bevægelse. Hvordan kan vi i tide vække nok mennesker til at stoppe dem, der står bag disse vanvittige bestræbelser?

Til at begynde med kan du tilslutte dig til de titusinder af mennesker, der nu ser udvekslingen mellem den åbenmundede tidligere våbeninspektør Scott Ritter fra marineinfanteriet, den uafhængige senatorkandidat Diane Sare fra New York og Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche, som fandt sted søndag den 8. januar under "The Sare for Senate Policy Discussion" om emnet "Can Nuclear War Be Avoided?"

Denne omfattende diskussion demonstrerede princippet om, hvordan disse dialogprocesser kan føre til den nødvendige "verdensrevolution af idéer", især i udvekslingen mellem disse tre, der blev offentliggjort separat under den provokerende titel: "Bevis, at jeg tager fejl!" Den fortjener at blive set.

Ritter beskrev rammerne for denne kamp: "Døden sidder på en bleg hest og rider mod os, mens vi taler! Og hvis du ikke erkender dette, hvis du ikke er klar over det, så vil du ganske enkelt lykkeligt gå mod afgrunden, mod det ragnarok, som Helga omtalte. Vi står på tærsklen til en atomkrig," udbrød han. Han redegjorde trin for trin for, hvordan vi er nået dertil, hvor vi er i dag:

"Vi har verdens to største atomvåbenarsenaler, og de mennesker, der er ansvarlige for at finde frem til mekanismer til at kontrollere disse arsenaler og forhåbentlig mindske disse arsenaler, er de samme mennesker, der er ansvarlige for at modernisere arsenalerne og øge deres respektive nationale sikkerhedspositioner!

"Dette er vanvid! Bogstaveligt talt definitionen af vanvid! Jeg kan ikke finde på en hurtigere vej mod globalt selvmord, end den jeg lige har beskrevet. Der er ingen, der taler om nedrustning. Alle taler om våbenkapløb."

Ritter erklærede, at han ikke ser noget andet muligt udfald end en russisk sejr på slagmarken, og han kan kun håbe, at NATO i så fald ikke vil "rase, rase over sit uddøende lys", og gøre en ende på den menneskelige civilisation. Han roste Helga

Zepp-LaRouches og Schiller Instituttets bestræbelser for at gennemtvinge en forhandlingsløsning, men sagde, at han ikke længere troede, at en sådan fremgangsmåde var mulig. Men, erklærede Ritter, han opfordrede Helga Zepp-LaRouche til at "bevise, at jeg tager fejl".

Helga, selvudnævnt realist og "evig optimist", svarede og fremlagde sin overbevisende sag om, at menneskeheden som en kreativ art er i stand til at frembringe et større gode end det onde, vi står over for i dag.

Hun opfordrede folk til at lytte til Ritter om faren; han har ret. Men dette er et øjeblik med dybtgående forandringer, og der er elementer af håb. Pave Frans har foreslået Vatikanet som et forum for sådanne ubetingede forhandlinger, og Schiller Instituttet mobiliserer folk for at støtte forslaget. Der er blevet fremført den idé, at Brasilien under Lula-regeringen sammen med andre førende nationer i det Globale Syd, som Indien, Indonesien, Sydafrika, Tyrkiet osv., kunne fremme ubetingede forhandlinger om en fredelig løsning. Alle sådanne bestræbelser skaber mulighed for et gennembrud.

Helga insisterer: Vejen til den verdensomspændende revolution mod den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som menneskeheden fortjener, og som vil afskaffe faren for atomkrig, består i at udbrede diskussionen overalt om " idéen, at mennesket er godt, at dets natur er god, og at alt ondt i verden kommer af manglende udvikling og derfor kan overvindes... Fordi, at afslutte krigen er det første skridt, men vi er kreative mennesker, som kan beslutte, hvilken orden vi kan leve sammen under i det 21. århundrede og forhåbentlig også i de mange årtusinder derefter."

En afsluttende bemærkning: I søndags kom der fra et usædvanligt sted en smuk vision om, hvordan menneskehedens fremtid kan udformes. I en diskussion om de nylige gennembrud i udviklingen af fusionskraft, argumenterede videnskabskribenten Mark Whittington for, at disse fremskridt

bringer menneskeheden så meget tættere på fusionsdrevne raketter, "som vil gøre forskellen mellem lejlighedsvis rejser ud i det dybe rum med henblik på videnskabelig udforskning og omdannelse af solsystemet med alle dets rigelige ressourcer til et domæne for menneskelig civilisation."

Og det var før dagens meddelelse om en ny milepæl inden for fusionsindkapsling, der er opnået i Kinas EAST-tokamak.

Zepp-LaRouche insisterer på risikoen for omfattende finanskriser i 2023 i debat på CGTN

Den 8. januar 2023 (EIRNS) – CGTN's "Road to Recovery" sendte i dag et program om at åbne Kinas økonomi og dets internationale handel, især dets forbindelse med Europa, efterhånden som Kina bevæger sig ud af deres "Nul Covid"-program. Det første af to spørgsmål, der blev stillet til "grundlæggeren og præsidenten for Schiller Institutet", Helga Zepp-LaRouche, vedrørte emnet om Kinas forsyningskæde, og hun benyttede lejligheden til at fokusere diskussionen på den klare og aktuelle fare for et omfattende finansielt sammenbrud i 2023.

Zepp-LaRouche forklarede (kl. 21:53), at de tidligere deltageres kommentarer generelt havde været optimistiske med hensyn til indeværende år, men hun vurderede, at tænkende

mennesker skulle være mere agtpågivende. Europa og USA har problemer med deres centralbanker, og det problem, der kommer til udtryk i omvæltningerne fra krypto-valutaerne, udgør blot begyndelsen. Centralbankerne er fastlåst i en skruestik: højere renter øger konkurserne, men flere kvantitative lempelser giver mere inflation. En stor finanskriser, meget større end 2008, vil indtræffe – selv om det er vanskeligt at forudsige det nøjagtige tidspunkt. Lande, der prioriterer den fysiske økonomi, vil være i en bedre forfatning og meget bedre beskyttet mod finansielt kaos. Der er imidlertid ingen tegn i "Vesten" på, at de vil afvikle deres kasinoøkonomi.

Det andet spørgsmål, som Zepp-LaRouche svarede på, drejede sig om regeringens rolle i en krisetid (38:18). I krisetider er regeringens foranstaltninger naturligvis af afgørende betydning. Så Kina har en fordel i en sådan situation. Men som sagt vil de lande, der nu forbereder sig på et finansielt sammenbrud, være bedre rustet. På nuværende tidspunkt vil vi have en depression i Europa. Vi har en enorm energikrise. Hvis den tyske økonomi får alvorlige problemer, vil hele Europa blive berørt. Det er bedre at forberede sig på en krise end at have et optimistisk synspunkt og derefter blive overrasket. Den Eurasiske økonomiske Union (EAEU) og nogle andre lande i det Globale Syd bevæger sig i en mere realistisk retning. Jo hurtigere Europa følger denne tilgang, jo bedre vil det gå for dem.

Især professor John Gong tilsluttede sig Zepp-LaRouches fremhævelse af, at en større krise er sandsynlig i Europa, idet han påpegede, at det europæiske marked er i store vanskeligheder. "Jeg er helt enig med Helga om dette punkt." Han tilsluttede sig også sent i udsendelsen Zepp-LaRouches opfattelse af, at det er meget bedre at forberede sig på en alvorlig krise end at blive overrasket af en krise.

Link til udsendelsen:

(<https://news.cgtn.com/news/2023-01-07/Watch-China-s-optimized>

De historiske korsveje i 2023

Den 5. januar 2023 (EIRNS) – “I forbindelse med et hidtil uset pres og provokationer fra Vesten forsvarer vi vores principielle holdninger og beskytter ikke kun vores egne interesser, men også interesserne hos alle dem, der støtter en ægte demokratisk verdensorden og landenes ret til frit at bestemme deres skæbne”, sagde den russiske præsident Putin under sit video topmøde med den kinesiske præsident Xi den 30. december.

“Præsident Xi understregede, at verden nu er nået til endnu en historisk korsvej”, står der i det kinesiske referat af topmødet. “At vende tilbage til en koldkrigsmentalitet, fremprovokere splittelse og fjendskab og opildne til konfrontation mellem blokke, eller at handle ud fra menneskehedens fælles bedste, at fremme gensidig respekt og win-win-samarbejde – tovtrækkeriet omkring disse to tendenser tester visdommen hos statsmænd i de store lande.”

Forholdet mellem de to ikke-NATO-medlemmer af Sikkerhedsrådet er blevet styrket af de uophørlige og tiltagende provokationer mod dem, foretaget af blokken USA-Storbritannien-NATO, der forsøger at ødelægge dem som forbilleder på den uafhængige suverænitet, som de håbefulde unipolære herskere ikke kan tolerere. Det nylige angreb på Ruslands strategiske luftvåbenbase Engels-2 udgør en betydelig optrapning.

Blokken USA-Storbritannien-NATO har mindre og mindre at tilbyde verden – ud over elendige råd. Det er verden som helhed bevidst om. Den internationale samhandel bevæger sig

væk fra dollars, idet energi- og lignende aftaler i stigende grad foretages i nationale valutaer. Sanktioner har haft en dybtgående virkning på verdensøkonomien og har drevet millioner af mennesker ud i fødevare-, gødnings- og energifattigdom, selv om Ruslands overskud på betalingsbalancens løbende poster stiger kraftigt. Af-dollariseringen, som er godt i gang, er ved at blive til en af-vestliggørelse.

Tænk på den filippinske præsident Marcos' særdeles vellykkede rejse til Kina i denne uge. Der blev underskrevet bilaterale aftaler for mange milliarder dollars. "Kina er Filippinerne stærkeste partner, og intet kan bremse videreførelsen og udviklingen af venskabet mellem Filippinerne og Kina", fastslog han. Forsøg på at få Filippinerne ind i en anti-Kina-alliance, f.eks. i forbindelse med stridigheder i Det Sydkinesiske Hav, er forfejlet.

På foranledning af patriark Kirill og med opmuntring fra den tyrkiske præsident Erdoğan, har præsident Putin erklæret en 36 timers våbenhvile for at give de troende mulighed for at fejre julen, der fejres den 7. januar i den ortodokse kirkes tradition. Desværre har Ukraine afvist våbenhvilen.

Hvem kan skabe fred? Og hvem bør man bringe til forhandlingsbordet?

Italiens premierminister Melonis tilbud om at bidrage til fredsforhandlinger blev afslået af det russiske udenrigsministeriums talsperson, Maria Zakharova: "Det er besynderligt for os at høre mæglingsforslag fra nationer, der har indtaget en utvetydig og ganske aggressiv anti-russisk holdning lige fra begyndelsen af den militære operation i Ukraine... I lyset af den dagsorden der driver Italiens holdning, kan vi naturligvis ikke betragte landet som hverken en 'ærlig mægler' eller en potentiel garant for fredsprocessen."

Fred er ikke blot et anliggende for forhandlinger mellem Ukraine og Rusland. Det er et spørgsmål om at bringe USA-Storbritannien-NATO's tilstræbte overherredømme til ophør og vedtage nye principper for internationale forbindelser og udvikling. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, har udsendt ti principper som grundlag for en sådan diskussion, og gennem sine meningsfæller fører hun overvejelserne fremad:

- Søndag den 8. januar kl. 14 amerikansk østlig tid vil Diane Sare være vært for en online politisk diskussion med titlen: "Can Nuclear War Be Avoided? Only If the U.S.A. Becomes Trustworthy", med Scott Ritter, oberst Richard Black, Steve Starr, Helga Zepp-LaRouche og andre.
- Tirsdag den 10. januar kl. 11 østpå vil Schiller Instituttet være vært for en internetdiskussion: "Do You Care about International Law, Frau Merkel?" med Ray McGovern, Scott Ritter, Helga Zepp-LaRouche, general (pensioneret) Dominique Delawarde, oberst (pensioneret) Alain Corvez og andre.
- Lørdag den 14. januar kl. 10 (kl. 16 dansk tid) vil LaRouche-bevægelsen være vært for et arrangement om bl.a. at genvinde USA's sjæl: "For at stoppe NATO's verdenskrig må vi afvikle 'JFK International Assassination Bureau'", hvor Garland Nixon, Helga Zepp-LaRouche og Ray McGovern vil deltage.
- I begyndelsen af februar vil Schiller Instituttet afholde en stor konference om "Ti principper for organisering af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur".

Zepp-LaRouches ti principper kan læses her: <https://laroucheorganization.com/article/2022/11/24/ten-principles-new-international-security-and-development-architecture>

Foto: James Wheeler, Pexels CC0

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche: Konsekvenserne af Minsk- løgnene: Udhuling af folkeretten og tab af tillid

Er det Globale NATO ved at udvikle en krig på to fronter?

Den 4. januar 2023 (EIRNS) – Selv mens forstandige sjæle rundt om i verden kæmper for at finde en måde at bringe krigen i Ukraine til ophør, og dermed den overhængende fare for atomkrig mellem supermagter – og NATO's aggressive 30-årige march mod øst lige op til Ruslands dørtrin, som bevidst fremprovokerede den nuværende krise – er det Globale NATO fast besluttet på at indlede en anden, østlig front i denne krig mod både Rusland og Kina.

Det er i alt væsentligt nytårsforsættet for 2023 hos det finansielle etablissement, der styrer politikken fra London og Washington. Den radikale ændring af Japans 65-årige

forsvarsdoktrin og holdning, som blev vedtaget i slutningen af december 2022, er en af de centrale elementer i denne politik.

Den 3. januar gav den russiske viceudenrigsminister, Andrey Rudenko, et interview til TASS, hvor han advarede om, at Japan har "indledt et forløb med fremskyndet militarisering", der sammen med ændringer i deres militærdoktrin "skaber et angrebs-potentiale", som Rusland betragter "som en alvorlig udfordring for vores land og hele Asien-Stillehavsregionens sikkerhed". Vi advarer om, at hvis denne praksis fortsætter, vil vi være tvunget til at træffe forholdsmæssige modforanstaltninger for at blokere de militære trusler mod Rusland", fastslog Rudenko uden omsvøb.

En dag forinden, mandag den 2. januar, skrev den rabiate neokonservative John Bolton – Trumps nationale sikkerhedsrådgiver i 2018-2019 – et indlæg i London Daily Telegraph, hvor han skældte ud på alle de angiveligt "pro-russiske" bløddyr internt i NATO (Frankrigs Macron, Tysklands Scholz og naturligvis Tyrkiets Erdoğan) for derefter at præsentere den japanske satsning for Global NATO: "Til sammenligning meddelte Japan for nylig, at det vil mere end fordoble sit forsvarsbudget i de næste fem år, for at nå NATO's 2 %-mål, og dermed vil det kunne blive verdens tredjestørste militær efter USA og Kina. Det er den slags præstationer, der styrker den tidligere spanske premierminister Jose Maria Aznars forslag, som blev fremsat for over 15 år siden, om at udbygge NATO globalt, indledningsvis ved at optage lande som Japan, Australien, Singapore og Israel."

Japan-Rusland udgør heller ikke det eneste brændpunkt i det asiatiske område. Der er de fortsatte provokationer mod Kina omkring Taiwan. Sydkoreas præsident Yoon Suk-yeol fortalte en interviewer, at USA og Sydkorea diskuterede mulige fælles øvelser, med anvendelse af amerikanske atomvåben, som respons på de stigende trusler fra Nordkorea. Selv om dette hurtigt blev afvist af præsident Biden, var der tale om en

ekstraordinær optrapning af spændingerne og indsatserne i regionen.

Velinformerede europæiske kilder har meddelt EIR, at de forventer, at 2023 bliver året for en kraftig optrapning af Vestens korstog mod Kina, og at Global NATO bliver en realitet i denne proces – hvilket bekræfter den ovenfor præsenterede analyse.

Alligevel er løsningen på krisen også nært forestående, mens 2023 skrider frem. Den tilgang, som Filippinernes og Kinas ledere har valgt på deres topmøde den 3.-5. januar i Beijing, med at fremme win-win-udvikling som den overordnede ramme, indenfor hvilken de eksisterende konflikter mellem landene bør løses, viser et skridt i den rigtige retning. Det overordnede begrebsmæssige grundlag, for den nødvendige nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur ér blevet beskrevet og er genstand for drøftelser i en stadig bredere offentlighed, som opfølgning på Helga Zepp-LaRouches Ti Principper.

Zepp-LaRouche redegjorde for disse principper i afslutningen af sin ugentlige webcast den 4. januar og fremhævede "menneskets guddommelige natur". Den pave, der netop er død, pave Benedikt, forhenværende kardinal Ratzinger, har indgående beskrevet menneskets guddommelige natur, som afspejles i den store klassiske musik. Denne guddommelige natur har forudbestemt os til at være en rumfarende art. Vi bør virkelig minde os selv om vores kreative potentiale, som er unikt for os som mennesker – vi har i hvert fald ikke fundet nogen anden art i universet, indtil videre, som har lignende kreative evner... Så jeg er helt sikker på, at det er en tendens i tiden, og jeg finder, at vi bør se på dette nuværende år 2023 med glæde og energi, for at realisere disse planer og skabe en fredelig verden."

(<https://schillerinstitute.com/blog/2023/01/04/webcast-implication-of-minsk-lies-erosion-of-international-law-loss-of-trust/>)

I denne ånd inviterer vi dig til at deltage i LaRouche-bevægelsens organiserende aktiviteter for at realisere dette:

– Skriv under på det åbne brev til pave Frans fra politiske og sociale ledere: Støt opfordringen til øjeblikkelige fredsforhandlinger: <https://schillerinstitute.com/blog/2022/12/20/open-letter-to-pope-francis-from-political-and-social-leaders-support-call-for-immediate-peace-negotiations/>

– 8. januar kl. 20:00: Deltag i Diane Sares online politiske diskussion, "Can Nuclear War Be Avoided? Only If the U.S.A. Becomes Trustworthy", med Scott Ritter, oberst Richard Black, Steve Starr, Helga Zepp-LaRouche og andre.

– 10. januar kl. 17:00: Deltag i en internetdiskussion "Do You Care about International Law, Frau Merkel?" med Ray McGovern, Scott Ritter, Helga Zepp-LaRouche, general Dominique Delawarde (pensioneret), oberst Alain Corvez (pensioneret) og andre.

– 14. januar kl. 16:00: "For at stoppe NATO's verdenskrig skal man afvikle 'JFK International Assassination Bureau'", Garland Nixon, Helga Zepp-LaRouche, Ray McGovern.

– I begyndelsen af februar: Schiller Instituttets konference "Ti principper for organisering af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur".

Foto: Josh Sorenson, Pexels CC0

NYTÅRSBUDSKAB FRA HELGA ZEPP-LAROUCHE

Det nye år, 2023, bør blive det år, hvor menneskeheden når voksenalderen. Det betyder, at vi skal lægge de barnlige

geopolitiske skænderier bag os, hvor nationer bekæmper hinanden, som om vi var forkælede unger, der kæmper mod hinanden med krigslegetøj i en sandkasse. Denne sandkasse kan blive atomar radioaktiv på et øjeblik.

Vi må huske på, at vi er den skabende art, som bærer den ophøjede opgave at fortsætte skabelsesprocessen til gavn for hele menneskeheden. Størstedelen af menneskeheden, landene i det Globale Syd og mange i de tidligere såkaldt avancerede lande ønsker at lægge krigen bag sig, hvad enten det drejer sig om faren for en ny global krig eller de mange intervenserende krige, som har kostet millioner af mennesker livet eller har fordrevet dem som flygtninge.

Lad os skabe et nyt paradigme for internationale relationer, hvor de enkelte suveræne nationers interesser respekteres, og hvor vi alle går sammen om at udrydde fattigdom og underudvikling. Lad os skabe et moderne sundhedsvæsen i alle lande, så den forventede levetid øges for alle mennesker, der lever på denne planet, og lad os skabe betingelser, hvor alle børn og voksne har adgang til universel uddannelse, så alle mennesker har mulighed for at realisere deres medfødte kreative potentiale fuldt ud.

Lad os også skabe et nyt kreditsystem til finansiering af disse mål og til at øge levestandarden for befolkningen i det Globale Syd og for de fattige i de såkaldte industrialiserede lande. Lad os endelig sikre infrastruktur, landbrug og industri på alle verdens kontinenter. Lad os skabe en ny international sikkerhedsarkitektur, som overvinder opdelingen af verden i blokke og forbyder alle masseødelæggelsesvåben og arbejder for at gøre atomvåben teknologisk forældede.

Lad os tænke på hele menneskearten som denne højere Ene, som er af en højere orden end de mange nationer, og lad os aldrig forfølge en national interesse, som afviger fra hele menneskehedens samlede interesse. Lad os bringe den politiske, økonomiske og sociale orden i samhørighed med naturloven,

lovene i det fysiske univers, og lad os øge denne viden gennem fremskridt inden for videnskab og klassisk kunst. Og lad os tage udgangspunkt i den antagelse, at menneskets natur grundlæggende er god, og at alt ondt kommer af manglende udvikling og derfor kan overvindes!

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA bør ikke bekæmpe denne indsats, men i fællesskab med udviklingslandene samarbejde om at forme den næste epoke i menneskehedens udvikling til en renæssance med de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskehedens udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

Læg noget beslutsomhed i dit nytårsforsæt

Den 1. januar 2023 (EIRNS) – Sikke en start på 2023!

I dag har Brasilien fået en ny præsident, Lula da Silva, som ved sin indsættelse gjorde det klart, at Brasilien skal alliere sig med Argentina i kampen for økonomisk udvikling og nedbringelse af fattigdommen i Sydamerika. Og han har de seneste dage gjort det klart, at efter at den tidligere præsident Jair Bolsonaro vendte dette ryggen, vil Brasilien nu være en del af en fornyet indsats for koordinering med Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – Brasiliens BRICS-samarbejdspartnere – i bestræbelserne på denne økonomiske udvikling.

I dag overtager Sydafrika lederskabet af BRICS for 2023, og dets udenrigsministeriums chef for offentligt diplomati, Clayton Monyela, understregede deres prioritering af at styrke det økonomiske, politiske, sociale og kulturelle samarbejde mellem de fem. Men dette er ikke det sædvanlige BRICS, da Argentina, Iran og Algeriet har indgivet deres ansøgninger. Saudi-Arabien, de Forenede arabiske Emirater, Egypten, Indonesien, Tyrkiet og Afghanistan har udtrykt interesse for at ansøge, ligesom Nigeria, Kasakhstan, Thailand, Senegal og Nicaragua alle har indledt deres deltagelse i BRICS' dialoger vedrørende udvidelse på ministerplan. I stedet for en lang "alfabetisk" betegnelse, kunne det meget vel være kernen i den nye økonomiske verdensorden – efter Kinas Bælte & Vej, den blomstrende og succesfulde udvikling af "Amerika"-modellen. Det skal forstås som den virkelige amerikanske model med statslig kredit baseret på videnskabelige, industrielle og landbrugsmæssige projekter.

I dag erhvervede Rusland formandskabet for den Eurasiske økonomiske Union for 2023 – hvis andre medlemmer udgør Armenien, Hviderusland, Kasakhstan og Kirgisistan – og Putin har allerede præciseret deres prioriteter, som TASS rapporterede, idet han opsummerede sine bemærkninger fra 9. december i Bishkek: De vigtigste prioriteter omfatter dannelsen af et fælles gasmarked i EAEU-regi, udviklingen af nord-syd- og vest-østlige transportkorridorer (med vægt på omfattende transportinfrastruktur) og fremme af yderligere udvidelse af aftaler med udenlandske partnere med henblik på fortsat økonomisk udvikling – herunder Kina og andre. (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/70058>)

Alligevel tynges indledningen til 2023 af faren for atomkrig. Galskaben med at eksportere den katastrofale geopolitik for "NATO-udvidelse" i Europa og nu til Asien, er en meget reel og nærværende sygdom. I kølvandet på den amerikanske regerings bevidste militære provokationer over for Kina, risikerer den (i bedste fald) halvstabile koreanske halvø at gå i opløsning

og bryde ud i et atomart opgør. Truslerne mellem Nord- og Sydkorea bevæger sig nu op på den atomare støjskala. Men man bør ikke begå den fejl at give dem skylden. Hvordan skulle de kunne trække sig tilbage fra afgrunden, når en intellektuelt og moralsk falleret "britisk imperial" politik dominerer USA og i den grad har forgiftet vandene?

Den kvalitet af lederskab, moral og endda genialitet, der er nødvendig for at lede verden ind i og gennem 2023, er sjælden, men en sådan kvalitet kan plejes og udvikles. Et lille eksempel foreligger i dag i en simpel sammenligning af nytårstalerne fra to præsidenter, Ruslands Putin og Ukraines Zelenskij. Regelmæssige sætninger med substans og anvendelsen af verber i den ene; korte, tankeløse beskrivelser, der trommes op i staccato og ofte uden talesprog i den anden.

Det er tilstrækkeligt at konstatere, at der på trods af den vestlige såkaldte offentlige diskurs' ufattelige, sløvende ordflom stadig er en reel risiko for, at et gennembrud af almen fornuft vinder indpas. Det er på tide, at vi lægger noget beslutsomhed i vores beslutninger.

Helga Zepp-LaRouches
nytårshilsen

Ud med det gamle, ind med den nye sikkerheds- /udviklingsarkitektur

Den 31. dec. 2022 (EIRNS) – “Der er ordsprog placeret rundt omkring i Kennedy Centeret, indhugget over marmoret over søjlegangene, når man går ind. På bagsiden mod Potomac står der et; det er et citat fra præsident Kennedy, der lyder: “Jeg ser frem til den dag, hvor Amerika ikke længere er bange for ynde og skønhed”. Og jeg tænkte straks, da han blev skudt, at det var derfor, han blev skudt. Vi er bange for ynde og skønhed.” – Ramsey Clark, forhenværende justitsminister i USA, citeret i dokumentarfilmen “Citizen Clark”

Hvordan kan vi ved årets udgang finde de virkemidler, hvormed vi kan inspirere folk i anglofæren til at forsvare principper for statskunst, som de har glemt, aldrig lært eller endog aldrig hørt? At tvinge sandheden om Kennedy-mordet og ødelæggelsen af det amerikanske præsidentembede frem, for at lade anglo-amerikanske institutioner og ikke enkeltstående mordere ødelægge sagen, ville være en klar lektion i statskunst og et stærkt våben mod dem, der i dag vil føre os ind i en atomkrig med Rusland, således som de også forsøgte at gøre i 1962. En sådan sandhed er frygtelig, men også smuk. Den er befriende. Det er også den kvalitet af sandhed, som udtrykkeligt er indeholdt i de ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Disse principper fastslår, at vi og verden ikke behøver at være tragiske. Vi kan være mere end blot karakterer i et skuespil, som vi ikke har skrevet, som vi ikke har opført, og som vi ikke instruerer.

Kennedy-mordet var et mord på præsidentskabet, ikke blot på præsidenten. Senere skulle præsidentkandidat Robert Kennedy og “den mand, der var mest kvalificeret til at blive præsident”,

pastor dr. Martin Luther King Jr. blive yderligere ofre for den blodige, hemmelige forbrydelse. 60 år senere har den næsten taget livet af den amerikanske republik. Den har dræbt andre nationer. Det er den forbrydelse, der ligger til grund for mordet på Libyen og dets leder, mordet på Irak og dets leder, det 42 år lange (1979) overgreb på Afghanistan, det igangværende mord på Syrien og mordet på amerikanske borgere i forbindelse med de uerkendte, men sande begivenheder den 11. september 2001. (Vladimir Putin og andre ledende personer i verden kender til de indgående detaljer om meget af dette). Nu må det kriminelle foretagende endegyldigt nedlægges, på Wall Street, i Washington D.C. og London, fordi dette snigmorderiske apparat taler om "halshugning af Moskva" og lignende forhold, der ville være blevet betragtet som vanvittige på højdepunktet af Den kolde Krig i 1950'erne og 1960'erne.

For at afsløre denne forbrydelse må folk, især amerikanere, tænke internationalt. De må tænke på at gennemføre Zepp-LaRouche's ti principper, fordi modstanden mod dem kommer fra denne internationale og interne "hemmelige regering" og dens snigmorderiske bureau. Det er derfor, at Helga Zepp-LaRouche stadig står øverst på den ukrainske drabsliste. Det er de samme mennesker, der er imod Vatikanets initiativ til at søge en fredelig løsning på den allerede påbegyndte stykvisse verdenskrig. Der er altid en højere magt end tyranni, herunder tyranni ved mord. Denne autoritet er sandheden, uanset hvor og af hvem den bliver fremsat. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

De ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur er på sin vis en aktuel omskrivning af Schiller Instituttets oprindelige mission. For 40 år siden, da idéen om instituttet første gang blev foreslået af grundlæggeren, Helga Zepp-LaRouche, håbede man, at et sådant institut ville blive hilst

velkommen af amerikanske regeringsfolk og institutionelle aktører. Med udgangspunkt i Friedrich Schillers idé om, at "det er gennem skønhed, at man kan bevæge sig frem til sand frihed", kunne det blive katalysator for en kulturel og strategisk dialog og en transformation af USA, hvorigennem de kulturelle forudsætninger og afgørende faktorer for en ny vestlig alliance kunne være blevet dannet i kølvandet på præsident Ronald Reagans vedtagelse den 23. marts 1983 af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Dette "Nikolaj af Cusa"-forslag, der var uforståeligt for bl.a. USA's udenrigsministerium, blev afvist, og Schiller Instituttet blev et uafhængigt projekt baseret på at rette op på netop det problem, som Ramsey Clark angav som den "højere årsag" til, at USA's 35. præsident John F. Kennedy blev myrdet.

Schiller Instituttet har derefter under ledelse af sin grundlægger ført en række økonomiske, kulturelle og videnskabelige politikker gennem de fire årtier, hvor det har haft kontakt med mange regeringer og har fremmet dette arbejde på måder, som i dag giver det et udsigtspunkt fra "bjergtoppen". Vi ved at nu, hvor dette år afsluttes, er tiden også løbet fra os; USA's borgere står nu over for et valg. Hvad består dette valg i?

Videokonference-"mini-topmødet" ved årets afslutning den 29. december mellem Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin var alt andet end "mini" i sine konsekvenser. Blandt de to præsidenters gensidige henvisninger til hinanden som "min gode ven" blev det klart, at mindst lige så meget af betydning ikke blev udtalt, som der blev udtrykt offentligt. En ting, som dog ikke blev overset af flere af de venlige og fjendtlige kommentatorer, var, at præsident Putin henviste til, at der ville blive et øget militært samarbejde mellem de to nationer. Der vil med andre ord ikke opstå nogen splittelse mellem Kina og Rusland i strategiske spørgsmål. Mens CNN, Bezos Washington Post og britiske nyhedskilder magtesløst skildrede et billede af "to trængte ledere med

massive problemer på hjemmefronten”, var andre mere skarpsindige. Alexander Mercouris og Alex Christoforou fra The Duran udtalte:

Mercouris: “Det var et meget, meget langt opkald. De talte om rigtig mange emner... Putin nævnte, at der nu er et meget intenst militært samarbejde mellem de to... Xi Jinping talte om, at deres partnerskab nu kommer til at få en global indvirkning ... på alle dele af verden... Og jeg tror, at enhver, der ser på den måde som disse to ledere taler, på interaktionen mellem de to lande, kan jeg ikke selv se dette som andet end en egentlig alliance...”

Christoforou: “Hele denne konflikt har efter min vurdering ... faktisk også sikret Kina større indflydelse på situationen i Taiwan, hvilket er noget, som USA ikke ønskede, men som er sket... USA troede, at det modsatte ville ske. De troede, at Rusland ville blive svækket, og at det så ville tvinge Kina til at give mere efter for at opnå en slags forlig med Taiwan eller noget i den retning. Det modsatte er sket. Vesten er blevet svagere, Rusland er blevet stærkere, og det har hjulpet Kina.

Mercouris: “Absolut. Det er jeg enig i.”

For ti år siden i september i år, annoncerede en dengang ny præsident, Xi Jinping, Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, og anmodede USA såvel som andre nationer om at tilslutte sig denne nye fremadrettede vej. Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche havde beskæftiget sig med Kina fra 1993 til 2013, tyve år før annonceringen af BVI, i en gensidigt nytænkende og frugtbar dialog om skabelsen af en ny platform for menneskelige fremskridt gennem “udviklingskorridorer”. Dette var en metode til at udvikle det indre af planetens kontinenter, i stedet for blot kystlinjer og floder, for første gang i menneskehedens historie. Et aspekt af disse udviklingskorridorer var en ny opfattelse af den integrerede produktionsproces, som f.eks. kommer til udtryk ved fabrikkens

samlebånd, som et stadigt voksende sæt af transformationer "undervejs" i produktionen, herunder selve produktionslinjen. Mindre værktøjsmaskiner og mindre industrier til samling af dele langs udviklingskorridoren ville udgøre en integreret del af processen med at producere alt det, som var nødvendigt. Man kunne starte med komponenterne på oprindelsesstedet og slutte med færdige produkter ved ankomsten. På denne måde ville transportomkostningerne falde til under nul. Korridoren tjener ikke kun til at betale sig selv, men også til sin egen vedligeholdelse og omstilling. Højhastighedstog og magnetiske svævetog er derfor, set fra dette synspunkt, ikke, som den fysiske økonom Lyndon LaRouche understregede, blot jernbaner eller silkeveje. Kommunikationslinjer og rørledninger langs disse ruter, avancerede produktions-agrikulturelle knudepunkter, der forgrener sig fra hovedlinjerne, og de snesevis eller endog hundreder af byer, der vil blive skabt af sådanne linjer, ville indledningsvist blive drevet af fjerde og femte generation af kernefissionsanlæg og lidt senere af de allerførste hybrid-anlæg med kernefission og fusion. Det er et "win-win"-perspektiv for de næste halvtreds år på Jorden.

Husk at Vladimir Putin og Xi Jinping, kort før iværksættelsen af den særlige militære operation i Ukraine den 24. februar, mødtes i Beijing, og udsendte den 4. februar en "fælles erklæring fra Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny æra og den globale bæredygtige udvikling". (<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>) I dette dokument erklærede de to ledere følgende:

"Parterne søger at fremme deres arbejde med at sammenkæde udviklingsplanerne for Den eurasiske økonomiske Union og Bælte- og Vej-Initiativet med henblik på at intensivere det praktiske samarbejde mellem EAEU og Kina på forskellige områder og fremme øget sammenkobling mellem Asien-Stillehavsregionen og den eurasiske region. Parterne bekræfter

på ny deres fokus på at opbygge det større eurasiske partnerskab parallelt med og i koordination med Bælte- og Vej-opbygningen for at fremme udviklingen af regionale sammenslutninger samt bilaterale og multilaterale integrationsprocesser til gavn for befolkningerne på det eurasiske kontinent.”

Nogle i anglosfæren, som f.eks. journalisten Patrick Lawrence, erkendte den reelle betydning af det, der her blev fremført. “Det er altid vanskeligt at forstå nutiden som historie af den simple grund, at vi lever i den og ikke kan iagttage den historisk uden store anstrengelser. Men vi gennemlever en overgang i det 21. århundrede, hvis langsigtede betydning er svær at overvurdere. Fremtiden er på vej, for at sige det på en anden måde... Dette er overordentlig positivt.

“Vi fortolker Den fælles erklæring om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny Tidsalder”, for at forkorte dens lange titel, som et dokument af historisk betydning. To nationer har underskrevet denne, og det er for tidligt at foregribe, hvordan den vil blive modtaget af andre, især af indflydelsesrige ikke-vestlige nationer som Indien og Iran. Teksten til erklæringen, som den er oversat af Kreml, findes her og er særdeles læseværdig. Med hensyn til de følelser, de principper, den hylder, og dens potentielle betydning, kan vi sidestille den med den erklæring, der kom ud af Bandung-konferencen for de alliancefrie nationer, som Sukarno var vært for i et indonesisk bjergområde i foråret 1955.

“Dette bør gøre det klart, hvad vi mener med historisk.”

Xi Jinpings internationale forslag – ” Sundheds-Silkevejen” den 16. marts 2020 for globalt samarbejde i kampen mod nye pandemier; det Globale Udviklingsinitiativ fra september 2021; og hans Globale Sikkerhedsinitiativ efter den særlige militære operation den 21. april 2022, Globalt Udviklingsinitiativ (september 2021) – kredser alle om den samarbejdsvillige

intention, som den fælles erklæring fra 4. februar om internationale relationer fremmer. Hvordan får Schiller Instituttet og LaRouche-organisationen den transatlantiske sektor "med om bord"?

De ti principper er det "cusanske" værktøj, der kan anvendes til dette formål. Groft sagt: For at diskutere Xi's Sundheds-Silkevej med dem, der erklærer sig "anti-Kina", skal man bruge det tredje princip: "Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres."

For at diskutere det Globale Sikkerhedsinitiativ, se på det syvende: "Den nye verdensomspændende sikkerhedsarkitektur skal gøre op med begrebet geopolitik ved at bringe opdelingen af verden i blokke til ophør. Der tages hensyn til samtlige suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde kan der udvikles midler til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, foreslået af LaRouche og fremsat som et tilbud til Sovjetunionen af præsident Reagan."

For at diskutere det Globale Udviklingsinitiativ anvendes det femte princip: "Femte: Det internationale finansielle system skal reorganiseres, så det kan yde produktive kreditter til at opnå disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem må være at øge levestandarden markant for især nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord."

Uanset hvilke åbenlyst fremmedfjendske – eller værre – ideer

folk ønsker at ytre om Kina, Rusland eller andre nationer, må vi gøre tingene fuldstændig klart for dem. Overalt, hvor man praktiserer statskunst som en kunst inden for fysisk økonomi og forædling af menneskeheden, og hvor dette udmøntes i en voksende befolknings stigende levestandard, forventet levealder, læse- og skrivefærdigheder og faglige kvalifikationer, udgør denne praksis den relative standard, der skal forsvares for hele menneskeheden, uanset hvilken form den tilsyneladende ideologiske, religiøse eller praktiske udformning antager. Engang var dette et stolt særkende for den amerikanske mentalitet, når den var bedst.

Det var denne optimistiske amerikanske indstilling, der lå til grund for JFK's taler på American University og i FN i 1963, hvor han bestræbte sig på at skabe et principielt fællesskab med det, der forekom at være USA's værste fjende, snarere end en fraktion for militære fordele i en evig krig, som ej kunne vindes, og som en dag ville udslette planeten. Hans idé var smuk, men der var dem, som var bange for ham og myrdede ham.

Man kan imidlertid ikke myrde en idé, så længe der er nogen, der er modige nok til at overveje den. Den tilstand – "frygt for nåde og skønhed" – som blev beskrevet af den afdøde amerikanske justitsminister Ramsey Clark (som først var advokat og senere ven af Lyndon LaRouche), behøver ikke, ja, bør faktisk ikke længere være, den nuværende tilstand i USA. De ti principper er, når de anvendes som et våben mod krigens mestre, nøglen til at frigøre det amerikanske folks indre bedre engle, ikke for deres egen skyld, men for verdens skyld. De gamle onde drømme om imperiet bør begraves med udgangen af dette år. I det næste år, hvor vi taler om mordet på den amerikanske stat, der er blevet begået af præsidentens internationale institutionelle mordere, kan vi gøre os fortjent til den tillid, der kræves fra andre nationer for at navigere i de farligste farvande, som menneskeheden nogensinde har navigeret i. Vi har sandhedens autoritet og den "storslåede skønhed" i de ti principper for en ny arkitektur,

og vi behøver ikke mere. Det ligger i vore hænder.

Det “særlige forhold” mellem Storbritannien og USA må ophøre

Den 29. december 2022 (EIRNS) – Jeremy Fleming, chef for Storbritanniens “General Communications Headquarters”, efterretnings-, cyber- og sikkerhedsagenturet kendt som GCHQ, valgte juledag i år til skamløst at prale af, hvordan vestlige efterretningstjenester i samarbejde har udnyttet krigen i Ukraine til at udvide deres “public outreach” – det vil sige deres kontrol – over den offentlige debat og medierne i en hidtil uset skala på verdensplan.

At han gjorde det som “gæstevært” i BBC Radio 4’s “Today”-program, hvor han interviewede den amerikanske leder for den nationale efterretningstjeneste, Avril Haines, om det britiske og amerikanske samarbejde om at konstruere “fortællinger” om krigen i Ukraine, viser, hvor himmelråbende arrogante disse korrupte spionagenturer har udviklet sig.

Fleming brugte interviewet med Haines til at fremme “pre-bunking”, den nuværende praksis med at frigive “dybt hemmelige efterretninger” – uden at der er behov for (eller tilbydes) beviser – som skal presses ned i halsen på almindelige mennesker som “den sandhed”, de skal stole på om, hvad der foregår i Ukraine, Rusland eller andre steder i verden. Mike Pompeo kaldte som bekendt denne praksis i efterretningstjenesterne for “løgn”, da han var chef for CIA. I årtier tidligere gik metoden under navnet “psykologisk krigsførelse”. Den nazistiske propagandachef, Joseph Goebbels,

kaldte det " Den Store Løgn". Praksis med at udnytte efterretningstjenester til at manipulere folks sind gennem spidsfindigheder og løgne for at opretholde deres undertrykkelse er lige så gammel som selve imperiets grundidé. Der er slet ikke noget hemmelighedsfuldt eller storslået ved dét.

Men nu, i vores tidsalder med atomvåben, har sådanne løgne medvirket til at bringe menneskeheden på randen af udryddelse. Og USA's og Storbritanniens "særlige forhold", som endnu en gang udstilles i Flemings BBC-show, er kernen i problemet.

Mens det amerikanske folk bliver beordret til at gentage britiske løgne, har forskellige russiske embedsmænd hver dag i denne uge advaret om, at vi er på randen af krig, fordi de ikke finder noget grundlag for en seriøs dialog, fordi de ikke anser nogen i USA's politiske etablissement for at være til at stole på. Udenrigsminister Sergey Lavrov anbefalede, at Pentagon-embedsmænd, som angiveligt diskuterer at myrde præsident Putin og lade Ukraine angribe Krim, nøje overvejer, hvordan Rusland ville reagere på sådanne tiltag. Kinesiske embedsmænd stiller i stigende grad det samme spørgsmål: Er der overhovedet nogen i USA, som vi kan tale med?

Den uafhængige New York-kandidat til senatet i 2024, Diane Sare, er trådt frem for at gå i spidsen for at vække det amerikanske folk til dåd. Hendes udtalelse i dag tager fat på det centrale spørgsmål: "Kan atomkrig undgås?"

Hendes svar er "ja, men kun hvis USA bliver en troværdig partner". Det er derfor", forklarer hun, "at min kampagne er vært for en presserende politisk diskussion søndag den 8. januar fra kl. 14-16.00 EST", hvor hun vil få selskab af erfarne pensionerede militærpersoner som oberst Richard Black og Scott Ritter samt atomvåbeneksperten Steve Starr og Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, for at redegøre for "den globale strategiske situation, så det amerikanske folk har mulighed for at overveje den fare, vi

står over for i øjeblikket, og hvordan den muligvis kan undgås...

“Hvis vi skal undgå Tredje Verdenskrig og indlede en ny æra med fredelige forbindelser mellem nationerne, er den nation, der skal stilles til ansvar, ikke Rusland, Kina, Iran, Nordkorea eller endog det nazi-inficerede totalitære regime i Ukraine. Den nation, hvis handlinger kan afhjælpe den nuværende krise og også forandre verden for de kommende generationer, er USA.”

På dagsordenen for dette møde, der skal advare det amerikanske folk, vil der være en diskussion om, hvordan FBI og andre såkaldte efterretningstjenester “blev kontrollanterne af det amerikanske politiske liv og dikterede politik til folkevalgte embedsmænd, som velvilligt eller uvilligt for det meste adlød.” Herunder især en diskussion af den afgørende rolle, som mordet på John F. Kennedy, en præsident, der trodsede disse løgnere, og Warren-kommissionens mørklægning af hans mordere, spillede i USA’s nedtur til “en zombie-stat, styret af usynlige, ikke-valgte magter, der styrer os ind i et atomart ragnarok, mens vi ødelægger os selv indefra.”

Det er på tide at holde op med at brokke sig over den såkaldte “dybe stat”. Deltag med Sare og de andre på søndag for at mobilisere tilstrækkelige kræfter til endelig at “rense vores nation for disse onde elementer inde fra vores egne institutioner”.

Foto: Andrea Piacquadio, Pexels

De vestlige økonomier synker ind i malstrømmen, nægter redningskrans fra samarbejde med Kina og Rusland

Den 28. dec. 2022 (EIRNS) – Strategisk dumhed har sine konsekvenser. Ved ubarmhjertigt at presse på for et opgør med Rusland om NATO's udvidelse i Ukraine og med Kina om Taiwans uafhængighed, afkobler det finansielle etablissement, der holder tøjlerne i USA, Storbritannien og EU, Vesten fra dets eneste håb om langsigtet overlevelse: en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der kan overvinde den nuværende sammenbrudskrise i det transatlantiske finanssystem.

Den russiske regering forholder sig til den virkelighed, den står over for. Udenrigsminister Sergey Lavrov gav i går et omfattende interview til TASS, hvor han uden omsvøb udtalte: "Det er ganske enkelt en umulighed at føre en normal samtale med Bidens regering, som erklærer et strategisk nederlag for vores land som et af sine mål". Han tilføjede, at "EU's Bruxelles fulgte i USA's og NATO's fodspor for at udkæmpe en hybridkrig mod os", og at "der naturligvis ikke længere vil være 'business as usual' med sådanne modparter". Lavrov uddybede konklusionen: "Gudske lov er verden ikke kun Den Europæiske Union for os, og vi har adskillige venner og ligesindede nationer andre steder." (https://mid.ru/en/foreign_policy/news/1845618/)

Russerne lader pengene følge deres ord. Minister for naturressourcer og miljø, Alexander Kozlov, meddelte, at fremtidig efterforskning af naturgas hovedsageligt vil finde sted i landets østlige del for at fokusere på eksport til Kina

og andre asiatiske lande. "Der er ikke én, men flere rørledninger på vej i østlig retning", sagde han. Handelsminister Denis Manturov meddelte ligeledes, at Ruslands verdensomspændende metalproduktion og eksportkapacitet nu vil blive omdirigeret til Kina, Tyrkiet, Sydøstasien, Latinamerika og Afrika.

I mellemtiden er det eneste, der vokser i den transatlantiske sektor, finansspekulation, hvor de samlede finansielle aggregater på verdensplan – hvoraf 80 % er afledte væddemål, der er understøttet af nul reel økonomisk aktivitet – hurtigt nærmer sig 2 billiarder dollars. Dette kan umuligt betales tilbage, men for at holde denne finansielle boble i gang er den reelle fysiske økonomi i de sidste 50 år blevet plyndret til bristepunktet. Resultatet har, som Lyndon LaRouche advarede om i årtier, været et fald i den potentielle relative befolkningstæthed, med forudsigelige konsekvenser: krige, faldende levestandard, pandemier, ødelæggelse af narkotika og i sidste ende direkte befolkningsreduktion.

Se blot på USA i dag, hvor den gennemsnitlige forventede levealder er faldet på blot to år fra 78,8 år til 76,4 år. Et sådant sammenbrud er ikke sket i 100 år i dette land.

Som Lyndon LaRouche advarede for næsten 40 år siden i sit mesterværk fra juni 1983, "There Are No Limits to Growth" (Der er ingen grænser for vækst):

"På det tidspunkt, hvor samfundets potentielle relative befolkningstæthed falder til under den eksisterende befolknings befolkningstæthed, træder dommedagens fire ryttere ind. Hungersnød fremmer desperate stridigheder. Krig og blodige civile uroligheder forværrer hungersnødens vilkår. Den hungersnødrante befolkning bliver en kilde til sygdomme, der udvikler sig til epidemier og pandemier, som det var tilfældet i Europa i begyndelsen af det 14. århundrede. Nedbrydningen af landbruget og de hygiejnisk/sanitære institutioner fremmer udbrud af smitsomme sygdomme. Samfundet overvældes, kollapser

eller ændrer pludselig adfærd.”

Denne påkrævede drastiske ændring er ved at blive kortlagt af LaRouche-bevægelsen, der ledes af Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche. Som en del af Schiller Instituttets kampagne for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, har Zepp-LaRouche sammen med snesevis af andre politiske og sociale ledere fra hele verden rettet et åbent brev til pave Frans til støtte for dennes tilbud om, at Vatikanet skal fungere som mødested for forhandlinger mellem alle parter i Ukraine-konflikten uden nogen forhåndsbetingelser. I brevet hedder det bl.a:

“Vi har til hensigt at indkalde til et fjerde seminar for politiske og sociale ledere i verden, med henblik på at stoppe faren for atomkrig, i begyndelsen af 2023 for at fremme dette fremstød for fred og forhindre faren for atomkrig, og opfordrer en repræsentant fra Vatikanet til at deltage.”

Læs, rundsend og støt denne opfordring, og få andre til at gøre det samme.
<https://schillerinstitute.com/blog/2022/12/20/open-letter-to-pope-francis-from-political-and-social-leaders-support-call-for-immediate-peace-negotiations/>

Hvorfor vælge krig, når der er et univers at udforske?

Den 27.dec., 2022 (EIRNS) – Det nylige gennembrud med fusionsenergi på USA's "National Ignition Facility" (NIF) antyder de magtfulde hemmeligheder, som naturen ligefrem bønfalder om at afsløre for engagerede sandhedssøgende! Gennembruddet er så meget desto mere imponerende i lyset af de

sørgeligt lave niveauer for finansieringen af fusion generelt, og det faktum at NIF's primære mission er at bidrage med udviklingen af civilisationsudslettende atomvåben. Men erfaringerne med kombinerede inertimagnetiske geometrier – ideer, som LaRouche-stiftelsen "Fusion Energy Foundation", der blev grundlagt af LaRouche, var fortæller for for næsten et halvt århundrede siden – belyser tydeligere en vej mod de videnskabelige teknologiske gennembrud, som mere end noget andet vil definere det næste kapitel i menneskehedens historie: den kommercielt kontrollerede anvendelse af kernefusionskraft.

Vores art, som kunne være i færd med at udvikle grundlaget for en markant stigning i verdens økonomiske produktion og produktivitet, står i stedet over for den skræmmende og helt unødvendige udsigt til en anden form for fusion: civilisationens endegyldige ødelæggelse fra termionukleare fusionsvåben, udløst i en tilstand af altomfattende krig mellem verdens to største atomvåbenstater.

"Det er ikke længere nogen hemmelighed, at sejr over Rusland 'på slagmarken' er USA's strategiske mål", vurderer den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov. "USA gør alt for at forlænge og forværre denne konflikt... Allerede nu er NATO-medlemmer i realiteten blevet parter i konflikten."

Den dødbringende situation forekommer nærmest ude af kontrol for befolkningerne i NATO-landene. Der er ikke blevet afholdt folkeafstemninger om det fornuftige i at ødelægge energisikkerheden. I USA er befolkningen lige siden mordet på præsident Kennedy for næsten 60 år siden blevet mere og mere usikker på, hvem der styrer landet.

Twitter-arkiverne har allerede påvist mangfoldige overtrædelser af det første tillæg til den amerikanske forfatning (retten til ytringsfrihed –red.), idet politiske organer har lagt pres på Twitter for at gennemtvinge censur (eller "moderation", som det formuleres mere høfligt).

Men alt dette er intet sammenlignet med det, der kan forventes af Kennedy-arkiverne.

I et andet tilfælde af angreb på den praksis med at fortælle sandheden, har Ukraines "Center for Countering Disinformation" (skræmmebillederne er obligatoriske) på Telegram og Instagram offentliggjort en fordømmelse af Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, som "i mere end ti år ... har fremmet russisk klingende fortællinger i det vestlige informationsrum, især på Twitter", hævder de.

Zepp-LaRouches forbrydelser? "Jeg mener, at Vesten begik en stor fejl ved ikke at lytte til Rusland om dets sikkerhedsbekymringer," citerer de den kendte sandhedsfortæller for at sige, hvilket antyder, at kun en agent for PUTIN kunne have et sådant synspunkt.

Den fredsmission, som hun arbejder for, må gøre sig gældende, hvis de næste generationer skal sikres. Selv om de russiske leders vurdering af, at det kan tage år eller et årti at genetablere normale forbindelser med Vesten, kan anses for at være korrekt, er der behov for et nyt terræn, hvor der udstikkes en anden historisk vej.

Pavedømmets fredsbestræbelser – en enestående institution i verden – kommer "udefra" og fortjener støtte. Som pave Paul VI sagde til FN i 1965: "Hør de klare ord fra en stor mand, der ikke længere er blandt os, John Kennedy, som for fire år siden proklamerede: Menneskeheden må sætte en stopper for krigen, ellers vil krigen sætte en stopper for menneskeheden". ... Det er tilstrækkeligt at minde om, at millioner af menneskers blod, utallige uhørte lidelser, nyttesløse massakrer og skræmmende ruiner har sanktioneret den aftale, der forener Dem med en ed, som burde ændre verdens fremtidige historie: aldrig mere krig, aldrig mere krig! Det er fred, fred, der må styre hele menneskehedens nationers skæbne!"

Hvilken rolle kan USA, i kraft af sin egentlige historie,

spille for at bidrage til en sådan fred?

Foto: Pixabay CC0

Kan vi være vores egen julegave? Løftet om fred i en tid med selvdestruktion

Den 23. dec. 2022 (EIRNS) – På juleaftensdag: Løftet om fred i en æra med selvdestruktion

Verden står nu enten på tærsklen til en ny æra eller på afgrundens rand. I de kommende dage formanes tilhængere af kristendommen, katolikker, protestanter og ortodokse, af deres tro til ikke blot at fejre, men også til at tænke. De opfordres til ikke blot at reflektere, men også til at "besinde sig" og vende tilbage til den snævre vej til den mission, for hvilken Kristus blev "født for at dø og genopstå". Traditionelt siges det, at verden dengang for over to tusind år siden lå "i synd og vildfarelse og længtes efter en forløsning, som havde været uopnåelig generation efter generation, indtil Kristi fødsel og derefter mission. Da foreslog Jesus en "ny frelse" for menneskeheden, en måde, hvorpå menneskeheden kunne frigøre sig fra den ubrudte cyklus af selvdestruktion: "Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele dit sind." Dette er det første og store bud. Og det andet er lig med det: Du skal elske din næste som dig selv."

I vor tid er denne foragtede fredsmision, denne smalle vej, den eneste sikre vej ud af den atomare ødelæggelse. Ingen hedonistisk/lykkesøgende gevinstberegning vil fungere, netop

fordi den er baseret på snyd, som Angela Merkels bekendelse så lummert og arrogant erklærede til verden. I den nedre verden, som nu er vores verden, er der ingen udvej, ingen pragmatisk løsning, der vil være tilstrækkelig.

Hvordan kan man i den nuværende krise "hugge en sten af håb ud af et bjerg af fortvivlelse"? London Economist's utilfredshed med pavens fredsinitiativer er et kærkomment tegn på, at vi er på rette vej. De skriver: "Det er tydeligt, at Frans' bestræbelser på at positionere sig som mægler mellem Rusland og Ukraine er mislykkedes. Paven er en outsider i et sammenstød mellem to overvejende ortodokse lande. Han har også gentagne gange fjendtliggjort både ukrainere og russere med sine udtalelser og udeladelser." Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttets hensigt om at genindføre Nikolaus af Cusas metode for Modsætningernes Sammenfald i diplomatiet til en tankeløs verden, er det egentlige indhold af hendes "Ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur".

Den neokonservative (dvs. "trotskistiske" permanente revolution/permanente krigsmager) London Economist, kan ikke håndtere idéen: Det er ikke "mægling mellem", men over, og i alle nationers interesse. Det er ikke "Rusland og Ukraine", men som Vatikanets udenrigsminister, kardinal Pietro Parolin, udtrykte det: "Hvorfor så ikke arbejde sammen om at skabe en ny, stor europæisk konference?" Han gik derefter videre: Han talte om et mere flydende diplomati, der nu har taget form, og som er opmærksom på fredsbevægelsernes bidrag – "man kan ikke forspilde den længsel efter fred, der bor i så mange unge menneskers hjerter". Tilstedeværelsen af Agape som et tankeobjekt i en dialog mellem nationer, eksempelvis som denne dialog for nylig blev ført og løst ved pavens undskyldning til Rusland, kræver et niveau af overvejelser, der hæver sig over "åndelig ondskab i høje kredse", også kendt som britisk geopolitik.

Vladimir Putins nøgterne vurdering af fiaskoen i hans og Ruslands forsøg på at engagere "Vesten" kom til udtryk i de

bemærkninger, han fremsatte i onsdags. "For vores vedkommende har vi altid, eller næsten altid, forfulgt en helt anden tilgang og haft andre mål: Vi har altid ønsket at være en del af den såkaldte civiliserede verden. Efter Sovjetunionens opløsning, som vi selv lod finde sted, troede vi af en eller anden grund, at vi ville blive en del af denne såkaldte civiliserede verden når som helst. Men det viste sig, at ingen ønskede dette på trods af vores bestræbelser og forsøg, og det gælder også mine bestræbelser, for jeg gjorde også disse forsøg. Vi forsøgte at komme tættere på hinanden, at blive en del af denne verden. Men til ingen nytte." (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/70159>)

Det betyder ikke, at Putin, Rusland, Kina eller andre nationer, som alle til stadighed er mål for oligarkiske "fyrster og magter", ikke øjeblikkeligt ville reagere positivt, hvis den politiske anskuelse, som Lyndon LaRouches 40-årige dialog med den russiske intelligentsia er et eksempel på, herunder hans "Udkast til aftalememorandum mellem USA og USSR" fra 1984 om netop de strategiske spørgsmål vedrørende en retfærdig fred mellem nationerne, nogensinde blev vedtaget af nogen synlig fraktion i den amerikanske regering. (https://larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111/eirv18n02-19910111_026-the_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf)

Vores mission er at ændre forholdet mellem nationerne, fra "viljen til magt", som i geopolitik – "Storbritannien har ingen venner eller fjender, udelukkende interesser" – til "viljen til sandhed" – "en kamp mod menneskets fælles fjender: tyranni, fattigdom, sygdom og selve krigen".

Disse sidste ord, der er taget fra præsident John F. Kennedys åbningstale fra 1961, antyder, hvordan en sten af håb kan hugges ud af et bjerg af fortvivlelse, selv nu, sammen med Rusland, Kina og andre. Tænk på pave Paul VI's tale til De forenede Nationer den 4. oktober 1965 – det var første gang en pave nogensinde havde talt til dette organ. "Her når vores

budskab sin kulmination... aldrig mere den ene mod den anden, aldrig, aldrig mere! Var det ikke netop dette, der var formålet med FN's oprettelse: at være imod krig og for fred? Hør de klare ord fra en stor mand, som ikke længere er blandt os, John Kennedy, som for fire år siden proklamerede: "Menneskeheden må gøre en ende på krigen, ellers vil krigen gøre en ende på menneskeheden. ... Det er nok at minde om, at millioner af menneskers blod, utallige uhørte lidelser, unødvendige massakrer og skræmmende ruiner har sanktioneret den aftale, der forener jer med en ed, som burde ændre verdens fremtidige historie: aldrig mere krig, aldrig mere krig! Det er fred, fred, der skal styre hele menneskehedens nationers skæbne!"

(https://www.vatican.va/content/paul-vi/en/speeches/1965/documents/hf_p-vi_spe_19651004_united-nations.html)

Rusland erindrer tydeligvis, måske endnu bedre end USA, hvor meget konfrontationen i oktober 1962 ændrede verden. Fra det tidspunkt handlede JFK for at redde livet for måske hele menneskeheden, som hvert øjeblik kunne blive tilintetgjort enten på grund af overmod eller fejlvurdering. Han besluttede, at der straks skulle ske en ændring i forholdet mellem USA og Sovjetunionen på kort og lang sigt. Hans tale ved American University i juni 1963, hvor han opfordrede til en fælles amerikansk-russisk rumfartsmission, efterfulgt af hans tale ved FN i september, to måneder før han blev myrdet, viser os nu, hvor meget verden kan ændres på mindre end et år. De nye spørgsmål, der for nylig er blevet rejst om mordet på Kennedy som følge af den samtidige offentliggørelse og den fortsatte hemmeligholdelse af dokumenter; Kennedys skridt tilbage fra katastrofens rand i samarbejde med rationelle kræfter i Sovjetunionen og hans samarbejdsrelation med pave Johannes XXIII, kan fremkalde en fornyet undersøgelse af den metode, hvormed politik er blevet ført i USA siden den 22. november 1963. En sådan diskussion og fornyet undersøgelse kan endda blive grundlaget for at skabe det, som kardinal Parolin omtalte som en bevægelse blandt unge for fred.

Forestil jer et Amerika, forestil jer en verden, der er befriet fra de mentale lænker af en falsk historie, som stadig i dag binder hundreder af millioner af mennesker i deres sind. Vores insisteren på sandheden, også om den "tredje verdenskrig i flere dele", som verden i øjeblikket er ved at blive forført ind i, er den lidenskab, der kan gøre Zepp-LaRouches ti principper og den fred gennem udvikling, som de giver, til virkelighed, på trods af skeptikerne. For at gøre dette er det blevet foreslået, at vi skal være "snu som slanger og blide som duer". Endnu en anbefaling: Som en veteran fra Birmingham- og Selma-bevægelsen (i USA) for borgerrettigheder har sagt: "Forskellen mellem en protest og en bevægelse er, når folk begynder at synge deres egne sange". "Dona Nobis Pacem" er den første af disse sange, en sang af og for hele verden, og flere vil følge.

Vi ønsker jer en glædelig og fortrøstningsfuld jul!

Foto: Aleksandr Slobodanyk, Pexels CC0

Et skridt fra menneskehedens atomare tilintetgørelse! En våbenhvile til jul for alle!

Til samtlige trossamfund, folkevalgte embedsmænd, samfundsorganisationer og mennesker af god vilje i hele verden

Politiske og sociale ledere fra hele verden, med vidt forskellige filosofiske opfattelser og religiøse trosretninger, går sammen for at støtte pave Frans' tilbud om at anvende Vatikanet som et mødested for forhandlinger mellem Rusland og Ukraine for at opnå en diplomatisk løsning på

krigen i Ukraine. Konfrontationen mellem USA, NATO og Rusland er eskaleret til et punkt, hvor endnu et skridt, selv en utilsigtet fejltagelse, en fejlfortolkning fra den ene eller den anden side, risikerer at udløse affyring af begge parter samlede atomvåbenarsenaler, hvilket kan føre til en global atomkrig efterfulgt af en atomvinter med en varighed på omkring ti år, hvilket vil betyde, at der efter al sandsynlighed ikke vil være et eneste menneske, der overlever.

Ifølge den amerikanske "Arms Control Association", der citerer højtstående amerikanske embedsmænd: "Biden har besluttet at undlade at efterleve sit løfte fra 2020 om at erklære, at det eneste formål med atomvåben er at afskrække fra et atomangreb mod USA eller dets allierede. I stedet har han godkendt en variant af politikken fra Obama-administrationen, der lader muligheden for at anvende atomvåben stå åben, ikke kun som gengældelse for et atomangreb, men også som reaktion på ikke-atomare trusler." USA har på intet tidspunkt i fortiden nogensinde vedtaget en No-first-strike politik, og i Bush-såvel som i Trump-administrationerne eksisterede muligheden for et første angreb inden for sikkerhedsdoktrinen.

Som reaktion på den voksende krise og trusler erklærede den russiske præsident Putin den 9. december på en pressekonference i Bishkek i Kirgisistan, at Rusland vil genoverveje sin nuværende atomdoktrin om kun at bruge atomvåben, hvis en anden part først angriber med atomvåben, eller hvis den russiske stats egen eksistens er truet. Putin meddelte, at Rusland nu overvejer at reagere på USA's doktrin om forebyggende angreb ved at indføre den tilsvarende politik for et første angreb. Vi er således ét skridt fra en atomar katastrofe.

Vi opfordrer alle mennesker af god vilje til at støtte pave Frans' tilbud, som er blevet gentaget af Vatikanets udenrigsminister, Pietro Parolin, om at bruge Vatikanet som mødested for en øjeblikkelig indledning af fredsforhandlinger, uden nogen forhåndsbetingelser.

En gruppe af politiske og sociale ledere har netop udsendt et officielt brev til pave Frans, hvori de erklærer, at "vi glæder os over Deres Helligheds forslag om Vatikanet som en mulig neutral ramme for fredsforhandlinger – uden nogen forhåndsbetingelser – mellem Rusland og Ukraine ... Vi noterer os, at andre i Europa og USA også har tilbudt de russiske og ukrainske ledere at forhandle om fred. Vi mener, at det haster med at forene alle sådanne bestræbelser i en verdensomspændende bevægelse for at finde en løsning på denne konflikt under hensyntagen til alle parter berettigede sikkerhedsinteresser". De opfordrede endvidere "andre politiske og sociale ledere rundt om i verden, uanset forskelle i ideologi eller religiøs tro" til at tilslutte sig denne indsats.

Vi opfordrer alle mænd og kvinder i god tro til at tilslutte sig denne opfordring til en diplomatisk løsning. Deltag gerne i vores initiativ til at samle kor i hele verden til at synge kanonen for fred, "Dona Nobis Pacem". Gid stemmerne for fred må bevæge de ansvarlige i deres hjerter og sind.

Foto: Diana Jefimova, Pexels CC0

Om faren for atomkrig: Tag bladet fra munden, før det er for sent

Den 15. dec. 2022 (EIRNS) – Verden befinder sig fortsat i farlige og optrappende omstændigheder i retning af atomkrig. Med en rækkevidde bestående af 2.000 atomspræghoveder, der er klar til affyring med kort varsel i Nordamerika og Eurasien, forsøger den vanvittige fraktion af høge i det globale NATO at

indføre en fuldstændig mørklægning af kendskabet til denne virkelighed og af enhver stemme, der slår alarm mod den. Men vi kan bryde ud af krisen.

Der er iværksat hasteinitiativer. I dag kom Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, med en erklæring om en nødsituation i sin ugentlige webcast: "Om faren for atomkrig: Hvis der ikke er nogen stemmer, der taler åbent, kan det snart være for sent!" (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/12/15/webcast-on-the-danger-of-nuclear-war-if-there-are-no-voices-speaking-out-it-may-soon-be-too-late/>)

Oberst Richard H. Black (pensioneret) har indspillet videobudskabet den 14. december: "Vil NATO fremprovokere tredje verdenskrig med Rusland?"

Den 17. december, på lørdag, vil EIR News Service afholde et nødsymposium med titlen: "Peace On Earth, or Humanity's Doom? The Case for Negotiations", med mange strategiske tænkere og specialister, der vil konferere om yderligere tiltag. (<https://laroucheorganization.com/article/2022/12/14/eir-symposium-december-17-11am-est>)

I dag kom der et vigtigt eksempel på den form for ægte diplomati, der kan trække verden tilbage fra katastrofens afgrund. Der fandt en udveksling sted mellem Vatikanet og den russiske nation til gensidig fordel for alle. Vatikanet fremsatte en formel undskyldning for uheldige kommentarer om Rusland i et interview i november, og den russiske regering anerkendte straks denne anmodning.

Fra Rom: "Vatikanets statssekretariat undskylder over for den russiske part. Vatikanet har den største respekt for alle folk i Rusland, deres værdighed, tro og kultur, såvel som for andre lande og folk i verden."

Fra Moskva svarede udenrigsministeriets talskvinde Maria Zakharova: "Evnen til at indrømme sine fejl er stadig mere

sjældnen i nutidig international kommunikation. Denne situation viser, at bag Vatikanets opfordringer til dialog findes evnen til at føre en sådan dialog og til at lytte til samtalepartnerne. Jeg kan allerede nu bekræfte, at denne tilgang vækker oprigtig respekt. Vi mener, at denne hændelse er overstået, og vi håber, at vi kan fortsætte et konstruktivt samarbejde med Vatikanet.”

Vatikanet gentog den 12. december pavens tilbud om at være vært for forhandlinger om at afslutte krigshandlingerne i Ukraine. Derefter talte Vatikanets kontor i statssekretariatet den 13. december om behovet for en tilbagevenden til “Helsinki-ånden”, med henvisning til diplomatiet i forbindelse med Helsinki-aftalerne fra 1975 om mekanismer til at sikre fortsat fred.

Det er i øvrigt essensen af ånden fra den Westfalske Fred fra det 17. århundrede i praksis. Det er bestemt ikke udelukkende et “antikrigs”-eksempel, men selve indholdet af denne tilgang – at aktivt søge at tjene menneskehedens fælles interesser – der afspejles i de ti principper for dialog, som Helga Zepp-LaRouche foreslog den 22. november, og som kan diskuteres overalt.

Den samme tilgang fremgår tydeligt af den tale, som Kinas præsident Xi Jinping i dag afholdt via video ved åbningen af det tre dage lange ministermøde på højt plan til afslutning af COP15-topmødet om biodiversitet i Montreal. Han tilsidesatte konferencens præmisser om, at mennesket skader naturen, ved at indlede sin korte erklæring med princippet om, at menneskehedens udvikling og et “harmonisk økosystem går hånd i hånd”. Han sagde, at vi kan “udnytte det Globale Udviklingsinitiativ til at skabe store fordele for alle...”

COP15/Konventionen om biodiversitet har været et parallelt spor til COP27/Konventionen om klimaet siden verdenstopmødet i Rio de Janeiro i 1992 for at fremme den neokolonialistiske idé om, at menneskeheden ødelægger jorden på grund af

overbefolkning og aktivitet. Tiden er for længst inde til at gøre op med denne undergravende, antividenskabelige holdning.

Hvis vi i tide skaber et brud med truslen om atomar udslettelse, åbner vi samtidig vejen for en fælles indsats til en hidtil uset udvikling for menneskeheden – grundlaget for fred.

Helga-Zepp LaRouche sagde i sit nødbudskab i dag: “Hvis der ikke er nogen stemmer, der på fornuftig vis taler for at bevare livsmulighederne, er det på forhånd givet, at det før eller senere vil være for sent! Lige nu er vi et skridt fra udslettelse...

Så mød op på lørdag” – til det hasteindkaldte EIR-symposium “Fred på jorden eller menneskehedens undergang- argumenter for forhandlinger” – “og prøv for alvor at vække dine naboer, dine venner og dine kolleger, for hvis det ikke lykkes os at gøre det, kan det meget snart en skønne dag være for sent”. (<https://laroucheorganization.com/article/2022/12/14/eir-symposium-december-17-11am-est>)

Helga Zepp-LaRouches tale til mexicanske journalister, 13. december 2022

Den 13. december 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, holdt en halv times tale til sammenslutningen af mexicanske journalister med titlen “Peace Means Respect for the Rights of Others To Develop” (“La paz significa el respeto al derecho ajeno al desarrollo”).

Helga Zepp-LaRouche: Goddag. Kære Celeste Sáenz de Miera og kære sammenslutning af journalister i Mexico:

Jeg er meget glad for at tale til jer i dag, den 13. december, og jeg takker jer endnu en gang for, at I har tildelt mig prisen for "ytringsfrihed". Det betyder meget i disse dage, for ytringsfriheden er under angreb. Faktisk forsøger mange lande, hvis man ser sig omkring i verden, at kontrollere det de betegner som "fortællingen". For at give et enkelt eksempel har EU, Europa-Kommissionen, netop udsendt retningslinjer til lærere i skolerne, hvori de instruerer dem i, at de skal "afvise" falske nyheder for eleverne, hvilket betyder, at de skal korrigere det, som de betragter som forkerte fortællinger, falske nyheder, men de skal indgyde eleverne den sande fremstilling.

Det er et utroligt angreb på børns evne til at lære at tænke og have en dømmekraft til at skelne mellem rigtigt og forkert. Det er blot et af de mange eksempler, hvor man ser, at de forskellige institutioner, efterretningstjenester og andre forsøger at kontrollere informationen fra de sociale medier.

Så ytringsfriheden er genstand for utrolige angreb. Det kan naturligvis ikke adskilles fra det faktum, at vi formentlig befinder os i det farligste øjeblik i verdenshistorien. Det siger jeg, fordi vi står på randen af en potentiel tredje verdenskrig, som ville indebære en atomkrig. Hvis det nogensinde skulle komme til en så forfærdelig begivenhed, ville det betyde civilisationens endeligt, for hvis man gennemfører en global atomkrig, skønner forskerne, at der vil følge en global atomvinter på omkring 10 år. I den periode vil stort set alle, der ikke er døde i de første timer, dø af sult i de efterfølgende år.

Det er meget tæt på. Vi er naturligvis også meget tæt på, i den mere optimistiske variant, en helt ny økonomisk verdensorden.

Men lad mig først bruge et par sætninger på at beskrive faren. Grunden til at vi befinder os i en sådan fare, er ikke på grund af Ukraine: Ukraine er kun en brik. Det virkelige problem er, at kræfterne i det nuværende transatlantiske finanssystem ønsker at bevare kontrollen, og de er naturligvis ekstremt udfordret af Kinas økonomiske fremgang, og de forsøger at inddæmme Rusland, inddæmme Kina. Og det har stået på siden Sovjetunionens afslutning, hvor man havde et meget håbefuldt øjeblik – vi kaldte det dengang for “civilisationens stjernestund” [Sternstunde der Menschheit], for når Sovjetunionen brød sammen, ville der have været mulighed for at etablere en international fredsorden, hvilket ville have ændret hele verdensdynamikken. Men som vi nu ved, besluttede de anglo-amerikanske kræfter at forsøge at indføre en unipolær verden og brød deres løfter til Gorbatsjov om, at NATO ikke ville “bevæge sig en tomme” mod øst. Der skete i stedet fem NATO-udvidelser, og med kuppet i 2014 i Ukraine blev den nuværende optrapning i realiteten sat i gang. Det er ikke engang tilladt at diskutere, at der var en forhistorie før krigsudbruddet den 24. februar i år.

Men nu er der sket noget utroligt, og det er, at Tysklands tidligere kansler, Angela Merkel, har givet to utrolige interviews, det ene til Der Spiegel og det andet til ugebladet Die Zeit, hvor hun indrømmede, at hun i virkeligheden aldrig – og naturligvis også Frankrig – aldrig havde haft til hensigt at følge Minsk-aftalen til dørs, og på den måde bekræftede hun det, som den tidligere ukrainske præsident Petro Porosjenko havde nævnt for blot en uge eller to siden, nemlig at de aldrig havde haft til hensigt at gennemføre Minsk-aftalen, og blot brugte perioden til at opbygge det ukrainske militær til NATO-standard. Det var i bund og grund det, som Merkel bekræftede.

Det er utroligt. Jeg synes, det er meget alvorligt, for det betyder, at hvad kan man i grunden tro på, hvis en vestlig politiker siger noget – og som bekendt skulle Tyskland og

Frankrig være garanter for Minsk-aftalen, og vi har altid kritiseret, at de ikke ydede noget for at håndhæve den. Men nu viser det sig, at det hele var et skuespil.

Ruslands præsident Putin har naturligvis sagt, at han nu føler, at det var en fejl fra Ruslands side ikke at have grebet militært ind i Donbass allerede i 2014, og der var hardlinere på det tidspunkt, som grundlæggende havde presset på for at få ham til at gøre det. Og Putin havde indstillet sig på forhandlinger og troede på Tysklands og Frankrigs løfter om, at der ville blive en Minsk-aftale.

Jeg synes, det er virkelig utroligt, og det betyder simpelthen, at alle angrebene på de mennesker der sagde, at Ukraine-historien er mere kompliceret, og at det ikke kun er Putin, der er den onde, de [disse mennesker-red.] er grundlæggende retfærdiggjorte nu, og jeg synes, at dette bør diskuteres på passende vis i de internationale medier.

Denne situation er fortsat ekstremt farlig, fordi man har nogle fjollede mennesker i officielle militære positioner, som for nylig har haft en relativt afslappet snak om brugen af atomvåben. De forskellige russiske embedsmænd har nu sagt, at man er nødt til at genoverveje hele Ruslands doktrin, at Rusland kun vil bruge atomvåben, hvis den russiske stats eksistens er på spil, for i mellemtiden har USA flyttet en masse taktiske atomvåben ind i Europa – mange af dem i Tyskland – og det tager kun få minutter for strategiske bombefly at bære disse atomvåben ind på russisk territorium, og derfor befinder vi os igen i en situation, som den, der eksisterede i begyndelsen af 80'erne med krisen med mellemdistancemissiler, Pershing 2 og SS-20. Dengang var der hundredtusinder af mennesker på gaderne, som advarede om, at Tredje Verdenskrig var meget tæt på.

Nu er disse mennesker ikke på gaden, og det er et meget stort problem. Man kan i øvrigt også sammenligne situationen med Cuba-krisen, for disse atomvåben er kun få minutter fra

Ruslands territorium, og forestil jer bare, hvad USA ville sige, hvis russerne eller kineserne havde atomvåben langs den mexicansk-amerikanske grænse.

Så fordi vi befinder os i denne utroligt farlige situation, som i øvrigt er forårsaget af, at den transatlantiske verdens finansielle system er ved at gå i opløsning, hvilket man kan se på hyperinflationen og centralbankernes absolutte paradoks: Hvis de ikke gør noget og fortsætter den kvantitative lempelse, vil hyperinflationen eskalere; hvis de forsøger at bekæmpe inflationen med kvantitativ stramning, truer de med mange gældsatte virksomheders sammenbrud og kapitalflugt ud af de nyindustrielle markeder. Så de vakler frem og tilbage, men der foreligger ingen løsning inden for systemet.

Det er derfor, at jeg allerede for et stykke tid siden har foreslået, at vi absolut må tage fat på dette problem på en grundlæggende måde, og jeg foreslog en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til sikkerhedsinteressen for hvert enkelt land på planeten, fordi ellers, hvis man undlader at gøre dette, virker det ikke. Det historiske referencepunkt er naturligvis den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Efter Trediveårskrigen, som var højdepunktet i den krig, indså folk, at hvis de fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde sejren, alle ville være døde, og det er en situation, der kan sammenlignes med i dag.

Så den Westfalske Fred var ekstremt vigtig, fordi den fastlagde flere absolut vigtige principper, som var begyndelsen på folkenes internationale folkeret.

Det første princip, som de nåede frem til, var, at man for fredens skyld skal tage hensyn til den andens interesser. Jeg tror ikke, at jeg fortæller jer noget nyt, for det var det princip, som også en af Mexicos største præsidenter, Benito Juárez, eftertrykkeligt erklærede, da han sagde, at fred betyder respekt for den andens interesser, både i forhold til

andre individer og også i henseende til andre nationer. Det er et meget vigtigt princip, for når man tager hensyn til den andens interesser, er det muligt at skabe en fredsorden. Det var den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som i tilfældet med Versailles-traktaten, hvor man, på trods af de komplekse årsager til at det kom til Første Verdenskrig, grundlæggende erklærede Tyskland for den eneste skyldige part, og det førte naturligvis til uretfærdige krigsskadeserstatninger, som førte til hyperinflation, som var årsag til depressionen, som medførte Anden Verdenskrig. Så hvis man ikke er retfærdig i sin fredsløsning, fører det til nye krige.

Det andet princip i den Westfalske Fred var idéen om, at man for fredens skyld må tilgive den ene eller den anden parts ugerninger for at opnå fred. For hvis man bliver ved med at gentage: "Du gjorde dette mod mig, jeg gjorde dette mod dig", bliver det en evig cirkel, og man vil ikke kunne afslutte krigen.

Det tredje princip, som var meget vigtigt, er, at statens rolle i genopbygningen af efterkrigssituationen er særdeles vigtig. Så det førte til kameralisme og en hel skole for fysisk økonomi, som vi også må overveje.

Nu har vi haft flere konferencer i Schiller Instituttet om denne idé, og hvis man ser på konferencerne og listen over talere, som er ret imponerende, i de sidste to et halvt år, kan man faktisk se, at vi er ved at danne en alliance af mennesker, der seriøst overvejer denne tilgang. Naturligvis blev jeg af mange af dem anmodet om at udarbejde en plan for, hvordan en sådan ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur egentlig ville se ud. Og selv om jeg ikke foregiver at være den eneste, der kan definere det, har jeg lavet et udkast til ti principper, som jeg mener skal overholdes, hvis man ønsker at indføre en sådan international fredsarkitektur. Jeg vil gerne nævne dem for jer, og jeg vil gerne opfordre jer til faktisk at læse teksten, for jeg tror,

at det ville være utroligt gavnligt for bestræbelserne på at bevare freden og overvinde denne nuværende krigsfare, hvis der ville være en diskussion i medierne, i den akademiske verden af professorer, af folkevalgte personer, tidligere folkevalgte, og mange lande ville bidrage med at tilspørge: kan menneskeheden faktisk udstede principper, som gør det muligt for os at overleve på lang sigt?

Jeg er meget optimistisk mht., at dette kan lade sig gøre, for vi er den menneskelige art, vi har en kreativ fornuft, men det kræver en meget bredere diskussion, end vi alene er i stand til at indlede, og derfor vil jeg bede jer om at se på disse principper, og hvis I er indforstået med dem, så giv dem videre – så meget desto bedre. Hvis I har kommentarer, er I velkomne: Vi vil oprette en underside i Schiller Institutet, hvor vi ønsker at offentliggøre sådanne bidrag. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

Jeg vil derfor fortælle jer, hvad disse principper er, i det mindste i kort form, og jeg beder jer læse dem grundigt.

Om det første princip for hvordan en sådan sikkerheds- og udviklingsarkitektur burde udformes, sagde jeg, at den skal gennemføres af et partnerskab af fuldstændig suveræne nationalstater, suverænitetetsprincippet. I dag er det naturligvis ikke tilfældet, fordi vi har overnationale institutioner, som fratager nationerne deres suverænitet, som f.eks. i tilfældet med EU, og der kan I se, at det ikke fungerer, fordi det historisk set – lad mig sige det meget kort: Princippet om suverænitet var et meget vigtigt begreb, som skulle udvikles. Det opstod ikke oprindeligt, for i Europa havde man f.eks. pavedømmet, som er globalt, og derefter havde man imperierne, Romerriget og andre imperier, og det tog lang tid, før selv de nationale monarkier kunne håndhæve deres rettigheder over for denne overnationale struktur, pavedømmet og imperiet. Det var først i det 15. århundrede, at man på

grund af den første nationalstat med Ludvig XI i Frankrig havde en suveræn nationalstat, som var kendetegnet ved, at befolkningens levestandard blev fordoblet i løbet af de 20 år, som Ludvig XI regerede. Fordi man for første gang havde det princip, at det ikke kun var eliteerne, etablissementet, adelen og deres privilegier, der talte, men for første gang havde man det princip, at det fælles gode skulle øges gennem videnskab og teknologi og en stigning i bybefolkningen.

Samtidig, i det 15. århundrede, var det Nikolaus af Kues [Cusa], en af de absolut største universelle tænkere, der for første gang skriftligt fastlagde principperne for den suveræne stat i sit skrift *Concordantia Catholica*. Der udviklede han for første gang, at man har et gensidigt retsforhold mellem de regerede og regeringen. Det skal formidles gennem de valgte repræsentanter, og disse repræsentanter er juridisk ansvarlige både over for de regerede og over for regeringen. Så det repræsentative system er den eneste måde, hvorpå den enkelte kan deltage i regeringen. Fordi et rent demokrati ikke fungerer, hvilket allerede Platon og Thukydides erkendte, da de fandt ud af, at demokratiets modsatte side af mønten er tyranni. Så et grundlæggende demokrati fungerer ikke, fordi man ikke kan spørge en million mennesker om hver eneste beslutning, og det udvikler sig til anarki og kaos, og så opstår der naturligvis en tyrann.

Det er klart, at denne repræsentative idé er ekstremt vigtig: Den kræver uddannede statsborgere, for kun uddannede statsborgere kan håndhæve dette princip. Det er den ulykke, som mange af demokratierne i Vesten er ramt af lige nu, nemlig at de formelt set er demokratier, men at de mangler uddannede borgere, bl.a. fordi ytringsfriheden og pressefriheden er stærkt hæmmet.

Det er netop derfor, at jeg lægger så stor vægt på suverænitetsprincippet, for især i krisetider er det kun den suveræne nationalstat, der kan beskytte almenvellets interesser. Det er det første princip.

Det andet princip består i, at den vigtigste prioritet må være, at disse nationalstater arbejder sammen for at overvinde og afskaffe fattigdom. På et tidspunkt, hvor 2 milliarder mennesker – nøjagtig 1,7 milliarder mennesker ifølge FN's Verdensfødevareprogram – er truet af sult, med David Beasleys ord, som er direktør for Verdensfødevareprogrammet, når 1,7 milliarder mennesker er truet af hungersnød i verden, og yderligere 2 milliarder mennesker mangler rent vand, er det meget klart, at deres menneskerettigheder bliver berøvet på den mest påfaldende måde, fordi fattigdom er en meget alvorlig krænkelse af menneskerettighederne. Jeg er overbevist om, at det kan lade sig gøre, hvis alle nationer samarbejder om at overvinde fattigdommen, som f.eks. Kina har vist, at det kan gennemføres: Kina har løftet 850 millioner mennesker i hjemlandet ud af alvorlig fattigdom, og middelklassen vokser fra nu anslået ca. 400 millioner til meget snart at udgøre 600 millioner, og det er noget, som kan gentages i hvert enkelt land i det såkaldte Globale Syd.

Det tredje princip er idéen om at etablere et moderne sundhedssystem i alle lande på jorden. Pandemien har påvist, at udelukkende de lande som har velfungerende sundhedssystemer reelt kan gøre noget for at beskytte deres borgeres liv. Kina var igen det land, der gjorde mest, og man kunne konstatere, at i USA og Tyskland og andre europæiske nationer var privatiseringen af sundhedssektoren den grundlæggende årsag til, at de klarede sig så dårligt i kampen mod COVID. Et anstændigt sundhedssystem er også yderst vigtigt for levealderen. Hvis man dør tidligt af sygdomme, som der allerede eksisterer medicin for, hvor mange mennesker i udviklingslandene dør så ikke af sygdomme, som man nemt burde kunne behandle, hvis der var et moderne sundhedsvæsen. Det er det tredje princip.

Det fjerde princip fastslår, at i betragtning af at vi er den kreative art, den eneste kendte kreative art i universet, indtil videre, er det en grundlæggende rettighed, at ethvert

menneske burde kunne udvikle sit kreative potentiale fuldt og helt. Det kræver universel uddannelse, og det forudsætter naturligvis, at man har mulighed for at tilegne sig viden om universel historie, sprog, naturvidenskab og kunst. Men uden denne uddannelse har mennesker ikke mulighed for at udnytte det potentiale, som vi alle har iboende i os, på den mest fuldgældige måde.

Det femte princip er derfor spørgsmålet om, hvordan man finansierer alt dette som en helhed. Naturligvis har man brug for et kreditsystem, hvor hele formålet med kreditsystemet er at opnå det, som jeg nævnte i de første punkter. Med andre ord det fælles bedste, og at mennesket skal stå i centrum for økonomien, ikke profitmaksimering for en lille elite. Et referencepunkt er den måde, Bretton Woods-systemet var tiltænkt af Franklin D. Roosevelt. Jeg forstår, at mange lande i udviklingssektoren ikke bryder sig om Bretton Woods-systemet, men de kender ikke, hvad hensigten var hos Roosevelt, som døde på et uheldigt tidspunkt, så det egentlige Bretton Woods blev gennemført af Churchill og Truman. De fastholdt den koloniale struktur, selv om det var Franklin D. Roosevelts hensigt, at hovedformålet med Bretton Woods-systemet netop skulle have været at overvinde fattigdommen og øge levestandarden massivt i udviklingssektoren. Så det angiver et referencepunkt, og mange lande i det Globale Syd, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og andre organisationer i det Globale Syd er i øjeblikket allerede i gang med at skabe et nyt kreditsystem, en ny international valuta, så det er faktisk på trapperne.

Det sjette princip omhandler tanken om, hvad dette kreditsystem kan bidrage til. Nemlig at skabe forudsætningen for en reel udvikling af det Globale Syd, der altid starter med grundlæggende infrastruktur og derefter går videre til industri og landbrug. I den forbindelse er den Nye Silkevej lige nu det praktiske forslag, der er på dagsordenen, og

Schiller Instituttet har i lang tid arbejdet på forslagene om, hvordan den Nye Silkevej kan blive en Verdenslandbro, der til sidst forbinder alle kontinenter med tunneller og broer, så den virkelig bliver en ny økonomisk verdensorden, der gør det muligt for alle mennesker på planeten at få en anstændig levestandard.

Det syvende princip – og nu bevæger vi os nærmere ind på det filosofiske grundlag for disse mere konkrete skridt – er, at geopolitikken skal overvindes. Geopolitik var den grundlæggende årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det udgør faren for en Tredje Verdenskrig. Derfor bør vi forbyde atomvåben, for disse våben er så destruktive og dødbringende, at de absolut ikke bør tolereres. Det samme gælder for andre masseødelæggelsesvåben.

Det ottende princip er, at for at overvinde geopolitikken må folk lære at tænke i henseende til den ene menneskehed; ikke tænke i nation mod nation, blokke af interessegrupper mod andre grupper, men først og fremmest tænke som den ene menneskehed. Den kinesiske præsident, Xi Jinping, har udtrykt det med sine ord ved at sige, at vi skal have “det fælles samfund for en fælles fremtid for menneskeheden”. Jeg har foreslået, at man bør anvende Nicolaus af Cusas tankegang, der som en af sine absolut banebrydende opfattelser udviklede ideen om *Coincidentia Oppositorum* – modsætningernes sammenfald – hvilket betyder, at der altid er et højere Ene, som kan begribes af den menneskelige fornuft, som står over de mange, og som har en højere magt end de mange. Hvis det er meningen, at folk skal forstå, at man skal sætte den ene menneskehed først, så må man få dem til at træne sig i at lade være med at tænke “min interesse mod din interesse”, for at vende tilbage til Benito Juárez’ sætning: “Den andens interesse indebærer alle andres interesse”, hvilket betyder den ene menneskehed. Så Nicolaus af Cusas filosofiske diskussion om modsætningernes sammenfald, som er et helt, stort emne i sig selv, er en meget nyttig måde at nå frem til dette på.

Det niende princip, som jeg har foreslået, er, at vi er nødt til at give denne nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur en særlig uddybning. Hvordan kan vi give os selv principper, som på en måde er uangribelige? Jeg tror, og det har jeg overvejet i meget lang tid, at den eneste måde, hvorpå vi i sidste ende kan få orden i verden, er hvis vi anvender det fysiske univers' lovmæssighed – som er virkeligheden – på den politiske, økonomiske og sociale orden på Jorden. Det er en idé, som ikke er ny. I den europæiske filosofi har der f.eks. altid været en idé om, at der findes en naturlov. Naturloven er ifølge denne tradition givet i skabelsesordenen, den står over den lov, som mennesket har fastsat. Den er på en måde indbygget i skabelsens orden. En tilsvarende idé finder man i mange store kulturer. I Indien hedder det, at vi på Jorden skal gennemføre den kosmologiske orden; i Kina benævnes det Himlens mandat, som skal styre politikken. Ideen er grundlæggende, at vi skal studere lovmæssigheden i det fysiske univers. Det gode er, at vi på grund af den moderne videnskab i stigende grad ved mere og mere om denne lovmæssighed.

F.eks. giver de store teleskoper, Hubble-teleskopet og for nylig James Webb-rumteleskopet, os et utroligt indblik i, hvordan universet fremstår. Allerede Hubble-teleskopet viste os, at der findes mere end 2 billioner galakser. Wow! Jeg synes, det er helt fantastisk, fordi det giver en fornemmelse af, at man kan studere denne lovmæssighed, og at der kan drages konklusioner om vores liv på Jorden, når det gøres. Naturligvis er der andre områder som biofysik eller det utrolige perspektiv af termonuklear fusionsvidenskab, og hvad det ville betyde, hvis det kunne gennemføres kommercielt på Jorden med hensyn til råstofsikkerhed og energisikkerhed. Men også, hvordan solen fungerer, hvordan processer fungerer i kontrollerede plasmaer. Alt dette vil give os et indblik i universets lovmæssighed og kan vejlede os i, hvordan vi bør tilrettelægge vores politiske liv.

Afslutningsvis er det tiende punkt nok det vigtigste, og jeg

er også sikker på, at det er det mest kontroversielle. Fordi jeg dybest set fastholder, at mennesket i bund og grund er fundamentalt godt, og at det derfor i uendelighed er i stand til selv at perfektionere både dets kreative åndsevner og sjælens samt karakterens skønhed gennem studier, gennem opdagelser og gennem æstetisk dannelse.

Dette er et særdeles grundlæggende optimistisk billede af mennesket, som ikke alle mennesker deler. Men jeg er helt overbevist om, at Nicolaus af Cusa også på dette punkt havde ret, for han sagde, at ondskab ikke er noget, der eksisterer i sig selv, men at det er mangel på udvikling. Det tror jeg virkelig på. Hvis man giver alle børn mulighed for at få et anstændigt hjem, en kærlig familie og adgang til en uddannelse, der optimerer alle de potentialer, der ligger i barnet, er der ingen grund til, at folk skulle blive onde eller grådige eller ubehagelige, eller hvad som helst, men at de vil værdsætte deres egen kreativitet mere end alt det, vi kæmper med i dag. Hvis man ser på de virkelig kreative mennesker – læs f.eks. dialogerne mellem Friedrich Schiller og Wilhelm von Humboldt eller Albert Einstein og Max Planck – og man ser, at forholdet mellem mennesker kan blive ét, hvor den ene elsker den anden på grund af det kreative potentiale, som han eller hun udtrykker, og omvendt, og så har man et oprigtigt menneskeligt forhold.

Så jeg tror, at det er absolut muligt. Jeg reflekterede eksempelvis mange gange over f.eks. Friedrich Schiller, efter hvem Schiller Instituttet blev opkaldt for 38 år siden, fordi jeg mener, at Friedrich Schillers menneskebillede er så ædelt, at jeg syntes, det burde have indflydelse på politik. Men Schiller mente, at fornuftets tidsalder var ved at komme, og det mente mange af humanisterne i det 18. og tidlige 19. århundrede også. Jeg spurgte mig selv mange gange, hvorfor det ikke skete? Fordi jeg værdsætter disse humanisters holdninger og synspunkter meget højt. Jeg er kommet til den konklusion, at grunden var, at videnskaben, teknologien og industrien

endnu ikke var udviklet nok til at overvinde fattigdommen i kolonierne. Derfor var det ikke engang et spørgsmål, og de mest ædle ideer hos folk som Leibniz eller Schiller fandtes på idéplanet, men det materielle grundlag eksisterede endnu ikke.

Men nu mener jeg, at vi har mulighed for at overvinde fattigdommen for altid på grund af de videnskabelige og teknologiske fremskridt. Der er ingen grund til, at et eneste menneske skal sulte eller dø tidligt på grund af mangel på medicin. Grundlæggende kan vi opbygge en verden, hvor, hvis man ser på de seneste teknologiske gennembrud inden for kunstig intelligens og digitalisering, hvis disse nye områder bruges til det fælles bedste, vil de sætte folk fri til at bruge mere tid på deres kreative udvikling, og hvor livslang læring og livslang forskning og kreativitet vil blive mere og mere almindeligt.

Så jeg tror på idéen om at kæmpe for, at folk indser, at udvikling er nøglen til alting: Udvikling er navnet på fred. Udvikling er navnet på at overvinde det onde, og vi er ikke bundet i en manikæisk verden, hvor det onde og det gode altid vil eksistere side om side, men at vi i sidste ende kan få menneskehedens liv til at hænge sammen med universets lovmæssighed. Og at vi derfor har en meget lys fremtid foran os, hvis vi handler beslutsomt nu.

Jeg takker jer endnu en gang for at give mig mulighed for at præsentere disse idéer for jer. Hvis I finder dem tiltalende, så slut jer til os og hjælp os med virkelig at skabe en ny økonomisk verdensorden, som er menneskehedens værdighed behørig. Jeg takker jer mange gange. [hzl]

Et skridt væk fra menneskehedens atomare tilintetgørelse!

Den 12. december 2022 (EIRNS) – Følgende erklæring fra Helga Zepp LaRouche, der støtter pave Frans' forslag om at bruge Vatikanet som mødested for forhandlinger mellem Rusland og Ukraine om en diplomatisk løsning på krigen i Ukraine, blev offentliggjort af Schiller Instituttet i dag med henblik på international cirkulation, og er ved at blive oversat til flere sprog for at opnå den videst mulige udbredelse.

Til alle trossamfund, folkevalgte repræsentanter, samfundsorganisationer og mennesker af god vilje i hele verden

Et skridt væk fra menneskehedens atomare tilintetgørelse!

Det internationale Schiller Institut bifalder pave Frans' tilbud om at anvende Vatikanet som mødested for forhandlinger mellem Rusland og Ukraine om en diplomatisk løsning på krigen i Ukraine. Konfrontationen mellem USA, NATO og Rusland er eskaleret til et punkt, hvor et enkelt skridt, selv en utilsigtet fejltagelse, en fejlfortolkning fra den ene eller den anden side, kunne udløse affyringen af begge parters samlede atomarsenaler, hvilket kunne føre til en global atomkrig, efterfulgt af en atomvinter på omtrent ti år, hvilket formentligt indebærer, at der efter al sandsynlighed ikke ville overleve ét eneste menneske.

Ifølge den amerikanske "Arms Control Association", hvor højtstående amerikanske embedsmænd citeres: "Biden har besluttet ikke at efterleve sit løfte fra 2020 om at fastslå, at det eneste formål med atomvåben udelukkende er at afskrække fra et atomangreb mod USA eller dets allierede. I stedet har han godkendt en version af en politik fra Obama-administrationen, der lader muligheden for at anvende

atomvåben stå åben, ikke kun som gengældelse for et atomangreb, men også for at imødegå ikke-atomare trusler.”

Som reaktion på denne ændring erklærede den russiske præsident Putin den 9. december på en pressekonference i Bishkek i Kirgisistan, at Rusland vil genoverveje sin atomdoktrin om udelukkende at bruge atomvåben, hvis den russiske stats eksistens er truet, og at Rusland kan reagere på USA's doktrin om forebyggende angreb ved at vedtage en tilsvarende politik om et forebyggende angreb. Det betyder, at vi er et skridt fra en termonuklear katastrofe.

Vi opfordrer alle mennesker af god vilje til at støtte pave Frans' tilbud, som er blevet stadfæstet af Vatikanets udenrigsminister, Pietro Parolin, om at bruge Vatikanet til at indlede fredsforhandlinger med det samme og uden forudgående betingelser.

Dette er ikke længere et spørgsmål mellem Rusland og Ukraine, og det har det aldrig været. Det ukrainske folk er ligesom det russiske folk ofre, og deres lidelser bør straks ophøre. Dette er blevet et spørgsmål for hele den menneskelige art, for hvis en sådan atomkrig indtræffer, vil der ikke eksistere nogen overlevende.

Vi opfordrer jer til at forenes med os i anmodningen om en diplomatisk løsning. Deltag endvidere i vores kampagne for at få sangkor i hele verden til at synge fredens kanon, "Dona Nobis Pacem". Måtte stemmerne for fred bevæge de ansvarlige i deres hjerter og sind.

Helga Zepp-LaRouche, Grundlægger af Schiller Instituttet, 12. december 2022

Kontakt Schiller Instituttet på info@schillerinstitute.org eller P0 Box 20244, Washington, D.C., 20041-0244

Schiller Instituttets websted: schillerinstitute.com

Foto: Josh Sorenson, Pexels